

PR(A)VA BESEDA

OŠ Franceta Bevka Ljubljana

20. številka

maj 2021

KORONA IZDAJA

SLOVO

Dolgo na sceni 9 let

čas je **Za** pot **V** Novi svet

vrata v **prihodnost**

uspešnih 15 let , 20 21

znanje za zmago

v časih na robu sesutja

Prihaja nov **svet**

Skozi ritem do **L**epih let

leo ožbej eva Lara na Rila in

UVODNIK

Drage bralke in dragi bralci Pr(a)ve besede!

Za nami je še eno šolsko leto in bližajo se že dolgo pričakovane počitnice. Verjamem, da se že vsi skupaj veselimo zasluženega oddiha in komaj čakamo, da lahko odložimo šolsko torbo ter končamo s šolo na daljavo. Da pa vam med počitnicami ne bo dolgčas, smo vam člani novinarske ekipe z mentorjem pripravili še en izvod Pr(a)ve besede z veliko zanimivimi temami. Ker je bilo zaradi korone to leto malo drugačno, je tudi šolsko glasilo malo drugačno in čaka vas »koronska številka«. Člani novinarske ekipe vam skupaj z mentorjem želimo vesele in dolge počitnice.

Lina Komloš, glavna urednica

Vsebina

Za dekleta in fante 3–16

Intervju 17-19

Šport 20-22

Izpod peresa 23-32

Med odmorom 33-35

Kons 36

Maj Česenj,
pomočnik glavne urednice

Izbirni predmet Šolsko novinarstvo

Mentor: Bojan Maričič

Uredniški odbor:

Glavna urednica: Lina Komloš

Pomočnika glavne urednice: Jakob Zavrl in

Maj Česenj

Novinarji: Lina Jovović, Val Robnik, Maks Redelonghi, Oskar Casagrande, Filip Fürst,

Ilustracije in slike: učenci pod mentorstvom učiteljice razredne stopnje in učiteljice Petre Novak Trobentar

Fotografija: Bojan Maričič

Osnovna šola
Franceta Bevka Ljubljana
Ulica Pohorskega bataljona I
Ljubljana

Tel. št.:
(01) 568 70 10

Faks:
(01) 568 23 23

E-pošta: Najdete nas lahko na spletu!
<http://www.francebevka.si>

NOBELOVA NAGRADA

Najprestižnejša nagrada za fiziko, medicino, kemijo, književnost in mir

Vsakdo, ki se ponaša z Nobelovo nagrado, je zagotovo avtor velikega prispevka človeštvu. To je namreč nagrada, ki jo podeljuje Kraljeva švedska akademija, Švedska akademija znanosti, Karolinski inštitut in norveški Nobelov komite. Podeljujejo jo 10. decembra na dan obletnice smrti Alfreda Nobela. Podeljujejo jo le tistim osebnostim, ki so s svojim delom resnično zaznamovale razvoj, napredek ali politično zgodovino človeštva.

Ustanovitelj nagrade, Alfred Nobel, je bil izumitelj zelo učinkovitega razstreliva z imenom dinamit. Njegovo delo je temeljito spremenilo človekov razvoj, tako v dobrem kot v slabem. Bil je velik izumitelj, saj je bil avtor kar 355 patentov. V svoji oporoki je določil, da bo njegovo premoženje namenjeno spodbujanju razvoja znanosti s podeljevanjem nagrad.

Prva svečana podelitev Nobelovih nagrad je bila v stari Kraljevi glasbeni akademiji v Stockholmu leta 1901 od leta 1902 naprej nagrado podeljuje švedski kralj. Poleg nagrad za fiziko, medicino, kemijo, književnost in mir od leta 1969 pa podeljujejo nagrado tudi na področju ekonomije.

Najbolj znani dobitniki nagrade so Marie Curie, Martin Luther King, Nelson Mandela, mati Tereza, Evropska unija itd.

Lanskoletni dobitnik Nobelove nagrade za mir je organizacija, ki se bori proti lakoti v svetu (WFP). Prejeti Nobelovo nagrado je velika čast, pa tudi odgovornost, da se v svetu širijo prave ideje, ki pripomorejo k boljšemu svetu.

Oscar Casagrande, 7. b

VIRI:

https://en.wikipedia.org/wiki/Alfred_Nobel

<https://www.sta.si/2311003/najbolj-znani-dobitniki-nobelove-nagrade-za-mir>

<https://www.mladina.si/51657/alfred-nobel-1833-1896/>

https://sl.wikipedia.org/wiki/Predloga:Nobelova_nagrada_za_ekonomijo

<https://siol.net/novice/svet/najbolj-kontroverzni-dobitniki-nobelove-nagrade-20948>

SUEŠKI PREKOP

Arabski prekop oziroma bolj znan pod imenom Sueški prekop je umetno narejeni prekop, ki v dolžino meri kar 163 km. Je zelo ozek, saj v širino meri le od 345m do 195m. Sueški prekop je bil grajen med letoma 1955 in 1869; v letih med 1955 in 1980 je bil razširjen; leta 2015 pa je bil dograjen, obnovljen in rekonstruiran. Sueški prekop omogoča ladijski prevoz med Evropo in Azijo, ne da bi bilo treba obkrožiti Afriko. Je ena od najprometnejših pomorskih poti, ključnih za svetovno trgovino, izrednega pomena pa je tudi za oskrbo z nafto.

Maj Česenj, 7. a

VIR SLIKE: https://www.vzajemci.com/novice/gospodarstvo/13970/v_egiptu_vse_nared_za_odprtje_novega_sueskega_prekopa

NASEDLA LADJA

V torek, 23. 3., je v Sueškem prekopu nasedla 400 metrov dolga tovorna ladja Evergiven. Ladja je za šest dni popolnoma onemogočila uporabo prekopa. Nasedla naj bi zaradi močnih vetrov in peščene nevihte. Ladja je ustavila najpomembnejšo trgovsko pot, po kateri se giblje 12 odstotkov svetovne trgovine. Njeno rešitev 29. marca je nestrpno pričakovalo nad štiristo ladij. Zastoj je povzročal dnevne izgube do 14 milijonov evrov. Zaradi zastoja so zrasle cene nafte in povzročilo zamudo tovarov v pristanišča po cellem svetu.

Jakob Zavrl, 8. b

vir: <https://www.delo.si/novice/svet/resili-nasedlo-kontejnersko-ladjo/>

GITANJALI RAO

Gitanjali Rao je petnajstletna najstnica, ki prihaja iz Kolorada. Že pri enajstih letih je prejela glavno nagrado na natečaju Young science challenge, saj je izumila napravo, ki v vodi zazna prisotnost svinca. Problem s svincom povzroča težave že več kot 18 milijonom Američanov. Napravo je izu-

mila, ker verjame da ima vsak izmed nas pravico do podatkov o kakovosti pitne vode. Ta naprava je nadomestila nekatera zelo draga in dolgotrajna testiranja, ki jih v ZDA uporabljajo za zanesljivo določanje vsebnosti svinca v pitni vodi. Gitanjali je napravo poimenovala Tetis, po grški boginji pitne vode. Upa, da bo z nekaj popravki svoj izum lahko ponudila trgu.

Mladi in uspešni znanstvenici je tudi revija TIME podelila laskavi naziv »otrok leta«. Prav tako pa se je uvrstila v zelo priznano Forbesovo lestvico, kamor se uvrstijo vsi navdihujoči mladi znanstveniki mlajši od 30 let.

Gitanjali Rao je ustvarila tudi aplikacijo Kindly za prepoznavanje prvih znakov spletnega nasilja in nadlegovanja. V aplikacijo vpišeš besedo oz. frazo. Če gre za ustrahovanje, aplikacija z umetno inteligenco to prepozna in omogoča popravek takšnega besedila, saj je cilj, da se ljudi ne kaznuje. Z njo je dana možnost, da zadevo premisliš, prav tako pa ti poda predlog, kaj lahko rečeš, da ne bi izpadlo kot nasilno. Ustvarila jo je zato, ker ve, da tudi njeni vrstniki večkrat prehitro kaj rečejo ali napišejo.

Gitanjali je sama o sebi povedala, da ni tipična znanstvenica, da išče rešitve za resnične težave v današnjem svetu, predvsem pa nam želi povedati, da vsakdo lahko doseže nekaj takšnega.

Maj Česenj, 7. a

VIRI:

<https://www.24ur.com/popin/zanimivosti/revija-time-predstavlja-prvega-otroka-leta-v-zgodovini.html>

<https://si.aleteia.org/2018/01/02/izum-11-letne-ameriske-deklice-resuje-zivljenje/>

WUHOBAN

Wuhobran je poseben predmet iz plastike, ki ga postavimo za glavo, da drži elastike mask in tudi omogoča nošo mask udobnejše. Da lahko nosimo tudi različne velikosti mask.

EPIDEMIJA je nenaden izbruh in hitro širjenje nalezljive bolezni v človeški populaciji, ki močno presega normalno obolevnost.

Netopirji

Napisala: Lina Komloš, 7. a

Netopirji (latinsko *Chiroptera*) so uvrščeni v samostojen red sesalcev. So toplokrvne živali, kotijo žive mladiče, ki v svojih prvih dnevih življenja sesajo materino mleko, njihovo telo pa prekriva dlaka.

So živali, ki so aktivne ponoči, med sesalci pa so edini, ki so sposobni aktivnega letenja. Zanimivo je, da so netopirjevi iztrebki po svetu znani kot izredno kvalitetno gnojilo, imenovano tudi gvano. Običajno imamo ljudje netopirje za krvose živali, pravzaprav pa se s krvjo prehranjujejo le tri vrste netopirjev, ki živijo v

centralni in južni Ameriki. Poleg mesojedih netopirjev, ki lovijo majhne sesalce, ptice, kuščarje, žabe in ribe, pa izven Evrope živijo tudi netopirji, ki se prehranjujejo s sadjem in cvetnim prahom. Zaradi izredno dobrega vida lahko ponoči brez težav lovijo tudi najmanjše žuželke. Toda dobro razvite oči niso glavno čutilo za vid. Netopirji imajo razvit tudi poseben sistem, ki deluje kot sonar, s katerim oddajajo nam neslišne ultrazvočne klice, katerih odboj od ovir zopet prestrežejo in si tako ustvarijo položaj svojega plena.

Netopirjeve prednje okončine so spremenjene v letalne prhuti. Med podaljšanimi dlančnicami in prstnicami ter telesom in zadnjimi nogami imajo razpeto posebno, z elastičnimi vlakni in krvnimi kapilarami prepledeno, kožnato opno. Netopirji, ki imajo hitre in ozke prhuti, lahko dosežejo hitrosti do 50 km/h, najhitrejši med njimi tudi hitrosti do 100 km/h. Vrste s kratkimi in širokimi prhuti letijo počasi s hitrim spreminjanjem smeri. Nekatere vrste netopirjev lahko med zimskimi in poletnimi zatočišči preletijo velike razdalje. Tako Nathusijev netopir in navadni mračnik preletita več kot 1000 km, doseгла pa sta že tudi do 1600 km. Zanimivo pa je tudi rojstvo mladičev netopirja. Samice so breje med 45 in 90 dni. Mladiči se skotijo poleti, njihova teža pa znaša od petine do tretjine telesne teže njihove matere. Običajno se skoti le en mladič, zelo redko dva. Novorojeni mladič sesa materino mleko in se razvija zelo hitro. Mladiči odprejo oči po treh do desetih dnevih, po treh tednih že letijo, po štirih do šestih tednih pa so že toliko razviti, da sami začnejo loviti svoj plen.

V Sloveniji je bilo od 32 vrst malih netopirjev, ki živijo v Evropi, doslej najdenih 30 vrst. Netopirje, ki živijo na našem ozemlju uvrščamo v tri družine, to so podkovnjaki (*Rhinolophidae*), gladkonosi netopirji (*Vespertilionidae*) in dolgokrilci (*Miniopteridae*). Za podkovnjake so značilne posebne kožne strukture okoli nosnic, od katerih je ena v obliki podkve.

Od drugih družin se podkovnjaki razlikujejo tudi po prostem visenju s sten, katerih se s telesom ne dotikajo in so lahko popolnoma oviti v opno. Gladkonosi netopirji niso nikoli oviti v prhuti, le-te imajo zložene ob bok telesa, s stene prosto visijo, tako da so s trebuhom prislonjeni ob steno ali se zagostijo v zelo ozke reže. Dolgokranci, ki so bili šele nedavno ločeni od družine gladkonosih netopirjev, svoje prhuti zlagajo ob telo, imajo kratke, široke in trikotne uhlje, ki so široko narazen in ne štrlijo preko kožuščka. Zaradi zelo dolge prstnice so njihove prhuti dolge, od tod izvira tudi njihovo ime. Kot zanimivost še dodajam, da v Sloveniji živi le ena vrsta netopirja, ki sodi v družino dolgokrancov, in to je dolgokranci netopir (*Miniopterus schreibersi*).

Dolgokranci netopir

VIRI:

<http://www.sdpvn-drustvo.si/netopirji.html>

OKUŽBE S KORONAVIRUSOM PRI ŽIVALIH

V Sloveniji smo 1. decembra 2020 potrdili prvo okužbo z novim koronavirusom pri domači živali. Okužen je bil beli dihur. Okužbo je odkrila Veterinarska fakulteta Univerze v Ljubljani. Okuženi dihur je bil ves čas zaprt v gospodinjstvu s svojimi lastniki, zato ni predstavljal nevarnosti širjenja okužbe. Od živali se po svetu najpogosteje okužijo hrčki, dihurji in minki (sorodniki dihurjev). Zelo redko se okužijo psi in mačke. Koronavirusna bolezen ima pri domačih živalih blage učinke in ne pusti trajnih posledic. Skoraj nemogoče se je okužiti s prenosom živali na človeka, taki primeri okužb so bili potrjeni le na nizozemskih in danskih farmah minkov, kjer so bili ljudje vsak dan v stiku z več tisoč okuženimi živalmi.

Jakob Zavrl, 8. b

VIRUS

Virus je zelo majhen organizem, ki se razmnožuje le v živih celicah in povzroča nalezljive bolezni.

Virus je računalniški, ki se je sposoben razmnoževati in širiti z enega računalnika na drugega, pogosto z namenom povzročati škodo.

KARANTENA

izhaja iz francoske besede quarantaine, ki pomeni štirideset, saj so ladje, za katere so sumili, da imajo nalezljive bolezni na krovu zadržali v karanteni štirideset dni.

KORONA

koróna -e ž (ô)

1. muz. polkrožec s piko, ki označuje nedoločeno podaljšanje tona ali pavze: napisati korono nad noto
2. astr. plast Sončeve atmosfere, ki prehaja v medplanetarni prostor: kromosfera in korona

BERMUDSKI TRIKOTNIK

Vsi smo že večkrat slišali za Bermudski trikotnik, ki predstavlja eno najbolj skrivnostnih in misterioznih območij na svetu. V njegovem obsegu naj bi se že stoletja dogajala številna skrivnostna izginotja, ki so povzročila nastanek različnih teorij zarot.

Bermudski trikotnik obsega 700.000 km² in leži v Atlantskem oceanu med mestom Miami na Floridi v ZDA in otokom Bermuda, tretji kot trikotnika pa predstavlja mesto San Juan na Puerto Ricu. Ta misteriozni trikotnik ni vrisan na nobeni karti, saj uradne oznake

za to območje ni.

V njem naj bi po neuradnih informacijah od 20. stoletja dalje izginilo 75 letal in več kot 300 ladij, zato si je to območje prislužilo tudi naziv HUDIČEV TRIKOTNIK. Za vsemi izgubljenimi letali in ladjami ni ostalo niti ene sledi kljub številnim iskalnim akcijam, ki so bile neuspešne, saj nikoli niso našli popolnoma NIČ.

Mit o tem območju se je začel s Krištofom Kolumbom, ki je v ladijski dnevnik zapisal, da je pri prečkanju tega področja opazil nepravilno dejavnost kompasov in čudne svetlobne pojave na nebu. V 20. stoletju pa so znanstveniki ugotovili, da je nedejavnost kompasov posledica neskladnosti geografskega in magnetnega severa, medtem ko so svetlobo pripisali meteorju.

Najznamenitejši dogodek je bila najdba zapuščene ladje Mary Celeste, in sicer 20 let po njenem izginotju leta 1872. Zanimivo je, da so ladjo našli popolnoma nepoškodovano in nedotaknjeno, o njeni posadki pa ni bilo ne duha ne sluha.

Med bolj odmevnimi izginotji se omenja ameriška ladja Kiklop, ki je leta 1918 plula po Atlantskem oceanu in prav na območju Bermudskega trikotnika misteriozno izginila. Na njej je plulo 300 mož in tovor, ladja pa je takrat že imela možnost klica na pomoč, vendar ni bil uporabljen.

Prav tako so leta 1945 na tem območju izginila ameriška bombna letala. Bilo je pet letal s skupaj 14 ljudmi. Tik pred izginotjem so iz letal sporočili, da kompas ne deluje pravilno in da so zaznali hitre vremenske spremembe. Vsa letala so brez kakršne koli sledi izginila. V naslednjih urah je zato potekala obsežna

iskalna akcija z letali, ki so prav tako skrivnostno izginila. Zanimivo je, da so leta 1963 na tem mestu brez sledi izginila še tri potniška letala, in sicer takoj za tem, ko so v bazo sporočila, da so pogoji letenja dobri.

V zvezi s temi nepojasnenimi izginotji so nastale številne teorije zarot, med katerimi so najbolj zanimive:

-Vrtinec, ki omogoča potovanje skozi čas, pri čemer naj bi tisti, ki ga zajame ta vrtinec, šel v preteklost ali v prihodnost, nato pa naj bi se čez nekaj let vrnil, če bi se seveda hotel.

-Hitro spreminjanje vremena.

-Delo vesoljcev oziroma morskih pošasti ter drugih nezemeljskih bitij.

-Viri, ki vodijo v druge dimenzije, kot se omenja močna magnetna privlačnost na tem območju, ki povzroča časovne in prostorske premike v druge dimenzije.

Znanstveniki so ugotovili, da je pod vodo plin metan, ki vzhaja na površje in ko pride v stik s kisikom, lahko raznese letalske in ladijske motorje, posadko pa ubije plin.

Prav tako so tudi pripovedi ljudi, ki so nesreče preživeli, zelo različne. Nekateri omenjajo pojav neverjetne svetlobe, drugi govorijo o odpovedi naprav na ladji ali letalu in tretji o čudni, neprosojni megli.

Bermudski trikotnik tako še naprej ostaja skrivnost. Veliko ljudi verjame, da so izginotja na tem območju skupni sklop okoliščin, drugi pa menijo, da je kraj povezan z nadnaravnimi dejavniki. Kaj je resnica, lahko še naprej le ugibamo.

Maj Česenj, 7. a

VIRI:

https://sl.wikipedia.org/wiki/Bermudski_trikotnik

<https://sl.hoiantown.org/publication/1194112/>

<https://enavtika.si/sl/novice/19-varna-plovba/5943-bermudski-trikotnik-dejstva-in-miti>

<https://www.youtube.com/watch?v=ElGzvfmnP3Y&t=285s&>

Among Us: Zakaj je ta igra tako popularna in zakaj jo vsak igra?

Gotovo ste že slišali za Among Us. Popularna igra, ki jo zadnje čase igra čisto vsak. Vendar, zakaj je tako popularna? Zgodba se začne leta 2017, ko je individualni studio za videoigre Innersloth začel ustvarjati Among Us: »mafia« igra, kjer opravljaš opravila na treh različnih futurističnih lokacijah, vendar je nekdo med tabo slepar, ki skuša ubiti vse na ladji, sprožiti sabotaže in preko ventilov bežati stran od trupel, da ne bi nekdo posumil, da on poskuša vsem zagreniti dan. Leta 2018 Innersloth konča prvo verzijo igre ter jo izda zastonj za telefone in za 3.99€ za Steam. Dobi okoli 50 igralcev na enkrat, nakar igra nenadoma eksplodira v popularnosti. Avgusta 2020 Innersloth izda The Henry Stickmin Collection za Steam. Veliko igralcev videoiger po svetu je začelo igrati to igro, ker se vsi spominjajo iger za brskalnik, ko so bili mlajši. Kmalu so ugotovili, da igra omenja njihovo dve leti staro igro Among Us ter kmalu začnejo igrati še to, saj je perfekten način zabave s prijatelji med epidemijo. Igra kmalu doseže 100.000 igralcev naenkrat. Do danes ima igra še zmeraj veliko igralcev in ostaja zabavna igra za vse.

Val Robnik, 7. a

Eno izmed opravil v Among Usu

METRO 2033

Metro 2033 je postapokaliptični znanstvenofantastični roman ruskega pisatelja Dimitrija Gluhovskega. Zgodba se dogaja v moskovskem metroju, leta 2033, 20 let po jedrskem spopadu, ki je spremenil površje Zemlje v svet poln sevanja, mutantov in ruševin. Preživeli so se zatekli v sistem moskovskega metroja, ki je bil zgrajen kot ogromno jedrsko zaklonišče.

V zgodbi spremljamo 24-letnega Artjoma, ki živi na postaji VDNG. Pod svoje varstvo ga je vzel Suhi, ki ga je kot dojenčka rešil pred podganami, ki so pobile celotno postajo, na kateri je takrat živel. Vsi prebivalci VDNG so imeli več nalog, kot so rezanje in sušenje gob, skrbeti za svinje, edini vir hrane, in patroljirati v tunelih, saj so VDNG grozili "črni", nova vrsta mutantov, ki so videti kot ljudje, le da so čisto črni. Nekega dne na VDNG pride človek po imenu Lovec. Govori s Suhim o "črnih" in govori z Artjomom, ki mu zaupa, da so se pred desetimi leti on in prijatelji splazili na površje in da pri vrnitvi niso mogli zapreti neprodušnih vrat in da črni lahko prihajajo od tam. Lovec se odloči, da se bo odpravil preverit, potem pa

reče Artjomu, naj se, če ga do jutri ne bo nazaj, odpravi v Polis, nekakšno mesto v metroju, in tam poišče Mlinarja ter mu preda tulec, ki mu ga je dal. Artjom se nato odpravi na pot. Na poti spoznava smisel življenja z različnih vidikov, različne politične opredeljenosti postaj, ljudi in njihove zgodbe, postaje, ter se zaradi svoje neizkušenosti večkrat znajde v smrtno nevarnih situacijah. Nato se Artjom odpravi tudi na površje, polno mutantov in ostankov Moskve, da bi v veliki knjižnici našel knjigo, v kateri je zapisana vsa prihodnost sveta. V zameno naj bi mu povedali rešitev za njegovo postajo. Na koncu se z Mlinarjem prebije do delujočega raketnega silosa, iz katerega izstrelijo raketo na gnezdo "črnih".

Dimitrij Gluhovski je ruski pisatelj, najbolj znan po zgoraj opisani knjigi Metro 2033 in njenih nadaljevanjih. Rodil se je 12. junija 1979 v Moskvi in že pri 15 letih dobil idejo za Metro 2033. Pri 17 je odšel študirat v Izrael in tam živel štiri leta in pol. Metro 2033 je začel pisati pri 18 letih in ga začel objavljati po poglavjih na svoji spletni strani leta 2002. Pri tem je dobival veliko nasvetov bralcev, po katerih je spremenil nekatere stvari v knjigi. Bralci so recimo "rešili" Artjoma, ki mu je bila sprva namenjena smrt. Gluhovski v svoji knjigi uporablja prava imena postaj moskovskega metroja, tako se Moskovčani lahko poosebijo z liki in njihovimi potmi v knjigi. Knjiga je ugledala svet v tiskani obliki leta 2005. Po romanu Metro 2033 je bila narejena tudi prvoosebna strelska videoigra Metro 2033 in njeno nadaljevanje Metro Last Light, ki sta pozneje izšli v skupni in izboljšani različici Metro Redux. Kasneje sta izšli še knjigi Metro 2034 in Metro 2035, ki pa nista doživi takega uspeha kot prva knjiga.

Jakob Zavrl, 8. b

Viri: https://en.wikipedia.org/wiki/Dmitry_Glukhovsky

Slika: <https://www.goodreads.com/book/show/17274667-metro-2033>

BERLIN

**Mojca Ivanovič
Kopecky, 9. a**

Predstavila vam bom svoje potovanje v Berlin. Na potovanje sem se s teto in njenim fantom odpravila 28. februarja, v Ljubljano pa smo se nazaj vrnili 2. marca. Berlin je 3,7 milijonsko glavno mesto Nemčije. Površina mesta je 892 km² in se deli na 12 okrožij. Danes je prestolnica eno najpomembnejših kulturnih, političnih, gospodarskih in prometnih središč Evrope.

Svoje potovanje smo začeli v petek zjutraj, ko nas je mami odpeljala do Letališča Jožeta Pučnika Ljubljana, med potjo v avtu sem bila nervozna, saj je bil to moj prvi let z letalom in sem mislila, da mi bo zaradi strahu pred višino na letalu nelagodno. Na letališče smo prispeli dve uri prej, ki sta hitro minili in kmalu smo že sedeli na svojih sedežih. Polet je trajal le eno uro in zame sploh ni bil strašen, skozi okno sem videla zasnežene Alpe in Karavanke, videla sem celo Bohinjsko jezero, čimbolj smo se približevali mestu, bolj temni so postali oblaki in ko smo pristali na letališču Berlin Schoenefeld, je rahlo rosilo. Ker je bil naš hostel 45 minut stran od letališča, smo se hitro odpravili do železniške postaje, bil je prav smešen občutek, da si se peljal skozi še polovico mesta kar 45 minut. Po vožnji z vlakom smo na znani postaji Zoologischer Garten prestopili na podzemno železnico, s to sem se tudi prvič peljala in mi je bila prav všeč. Presenečena sem bila, da tam vozijo na 5 do 10 minut, ko včasih pri nas na avtobus čakaš tudi pol ure in več. Kmalu smo prispeli do hostla, kjer smo odložili kovčke in odšli na kosilo. Po kosilu smo se odpravili s podzemno železnico do Brandenburških vrat.

Brandenburška vrata so simbol Berlina, Nemčije in konec koncev tudi Evrope, saj predstavljajo evropsko enotnost in mir. Vrata so spomenik iz 18. stoletja in veliko dogodkov v zgodovini Berlina je povezanih prav z njimi. Vrata so sestavljena iz dvanajstih dorskih stebrov, po šest na vsaki strani. Nad vrati pa je kvadriga (antični voz, ki ga vlečejo štirje vzporedno vpreženi konji) z boginjo miru. Blizu Brandenburških vrat smo si ogledali Spomenik umorjenih Judov. Spomenik iz betonskih klad je razporejen v labirint. To umetnostno delo predstavlja milijone žrtev združenih v 2.711 kvadratih.

Po obisku spomenika smo se odpravili na sprehod po okolici, ogledali smo si Bahnhof Postdamer Platz in poslovni center Sony ter Berlinsko filharmonijo. Ker smo mesto obiskali ravno v času Berlinskega filmskega festivala, smo se znašli na ulici polni fotografov, ki so očitno želeli dobiti sliko nekega igraca. Na sprehodu smo spoznali Ampelmanna ali po slovensko Semaforčka. Ampelmann je nenavaden lik moža na semaforju, ki je prišel iz Vzhodne Nemčije. Prav tako smo tisti dan poskusili tipično nemško pečenico. Ko smo prispeli nazaj, je bila ura že 20.30 in bila sem zelo utrujena.

Brandenburška
vrata
predstavljajo
evropsko
enotnost in mir.

Drugi dan smo se zbudili okoli osmih in bili ob devetih že na podzemni železnici. Po 10. minutah smo prispeli do Postdamer Platza in se hitro odpravili v Spy muzej. Muzej je namenjen vohunom in zgodovini vohunjenja. V muzeju je bilo veliko zanimivih detektivskih ugank in nalog, ena od nalog je bila, da se odpraviš čez sobo polno laserjev, lahko pa se tudi oblečeš v pravega vohuna. V muzeju spoznaš raznorazne vohunske naprave, trike in opremo.

Po ogledu muzeja smo se odpravili do Topografije terorja, muzeja, ki predstavi 2. svetovno vojno in dogajanje na ozemljih današnjih držav Evrope in ostalih držav, ki so bile vpletene v vojno. Muzej ima veliko razstavo, ki si je zaradi stiske s časom nismo mogli temeljito ogledati.

Po ogledu muzeja smo se odpravili na kratek sprehod do Checkpoint Charlie, ki je bil v času razdeljenega Berlina eden najbolj znanih mejnih prehodov in je povezoval ameriški in sovjetski sektor in je bil znan kot prizorišče pobegov iz Vzhodnega Berlina. Prehod so lahko uporabljali le vojska in veleposlaniki. Nato smo se odpravili z vlakom do ostankov Berlinskega zidu oziroma do dela poznanega kot East Side Gallery. Na zidu je veliko lepih grafitov s posebnimi sporočili, nekateri so le humoristični.

Po ogledu zidu smo se odpravili na postajo Zoologischer Garten, kjer smo si pogledali še evangeličansko Spominsko cerkev cesarja Viljema, ki je bila med 2. svetovno vojno uničena. Po ogledu cerkve smo se odpravili nazaj proti mamljivi postelji.

Tretji dan smo se okoli devetih odpravili proti Alexanderplatzu, kjer smo si ogledali svetovno uro in televizijski stolp Fernsehturm, na katerega pa se nismo povzpeli. Stolp je visok 368 metrov in je najvišja stavba v Berlinu in druga najvišja stavba v Evropi. Nato smo svojo pot nadaljevali peš skozi park, kjer stoji dvojni kip Marxa in Engelsa in mimo muzejskega otoka. Otok na reki Spree je edinstvena izobraževalna krajina, ki sredi Berlina združuje najpomembnejši del nemške zgodovine.

Po približno petnajstih minutah smo prišli do Reichstaga, kjer je sedež nemškega parlamenta. S steklene kupole na vrhu stavbe se vidi marsikaj, televizijski stolp na Alexanderplatzu, Obelisk, Sony center in še veliko drugih stavb. Kasneje smo pohiteli in si ogledali še dvorec Charlottenburg. Ko je padla že noč, smo se z avtobusom odpravili do parka Tiergarten, kjer smo si ogledali 70 metrov visok slavolok zmage.

Zadnji dan v mestu smo le spakirali kovčke in se odpravili na pot do letališča, na katerem smo na let čakali približno dve uri. Let nazaj je bil kratek. Tokrat sem videla reko Dravo.

Potovanje mi je bilo zelo všeč. Hkrati pa smo imeli neznansko srečo, da smo odšli in se vrnili še pred razglašeno epidemijo.

Umetniško delo
predstavlja

milijone žrtev na
2.711 kvadrih.

ŠKOTSKA

V potopisu vam bom predstavil nekaj zanimivosti in doživetij z družinskega potovanja po Škotski, ki je znana po raznoliki in slikoviti pokrajini. Lansko poletje smo se odločili, da jo obiščemo in odkrijemo del njene bogate kulturne in naravne dediščine.

Škotska je ena od štirih držav, ki sestavljajo Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske. Za Škotsko višavje, ki zavzema polovico površine Škotske, so značilne strme čeri, globoka jezera in gorski potoki. Nižavje pa je najbolj razvit del Škotske. Ima največ mest in industrije. Tu živi tudi večina (75 %) škotskega prebivalstva. Glavno mesto Škotske je Edinburg.

Naše popotovanje po Škotski smo začeli v Glasgowu. Iz sončnega Munchena smo ob deseti uri dopoldan prileteli v Glasgow, ki je največje mesto Škotske. Pričakalo nas je deževno vreme in nizke temperature. Najprej smo se odpravili po avto, ki smo ga najeli. Vsak s svojim kovčkom smo čakali pred okenčkom podjetja SiXT in kmalu ugotovili, da nekaj ni v redu. Večji avto, ki smo ga rezervirali, so oddali. Ostali so samo še manjši avtomobili. Sestri sta se ob pogledu na svojo prtljago in velikost avtomobila skoraj zjokali. Meni pa je bilo vse skupaj smešno. Me je pa pošteno zeblo. Ugotovili smo, da so vsi osebni avtomobili za nas premajhni. Tako smo za isto ceno dobili velik, prostoren in udoben kombi, s katerim smo se, po levi strani, zapeljali poti Inveraray. Tam smo si v ogledali grad, park in ječo. V ječi je bilo na zanimiv način predstavljeno, kako so včasih kaznovali ljudi in jim sodili. Sprehajali smo se med različnimi jetniškimi celicami in poslušali zanimive zgodbe.

Našo pot smo nadaljevali do gradu Kilchurn. Ruševine gradu v megli in dežju so bile prav dramatične. Ko smo se premočeni vračali proti avtu, smo videli škotsko visokogorsko govedo ali "kosmato govedo", ki je najstarejše registrirano govedo v Evropi.

Pozno popoldan smo prispeli v obmorsko mesto Oban. V tem pristaniškem mestu smo prenočili v B&B. V Obanu smo se povzpeli na Pulpit Hill in občudovali lep razgled. Večerjali smo v ribji restavraciji, kjer sem prvič jedel surove ostrige. Njami!

Naslednji dan smo se že ob šestih zjutraj vkrcali na trajekt. Po dobri uri plovbe smo prispeli na otok Mull, ki se nahaja na zahodni obali Škotske. Po slikoviti pokrajini smo se pripeljali do trajekta, ki nas je pripeljal do otoka Iona. Žal sem bil zelo zaspan in sem večino vožnje prespal. Med čakanjem na trajekt smo iskali trgovine z obleko, ker nas je vse zelo zeblo. Kupili smo si volnene nogavice, rokavice in kape. Bilo je vetrovno in mrzlo. Nisem razumel, da je lahko avgusta tako slabo vreme.

Haggis-škotska nacionalna jed

Na vodenem izletu s kajaki smo opazovali tjulnje. Bilo je zanimivo in naporno.

Po krajši vožnji s trajektom smo prispeli na otok Iona, ki smo ga prehodili po dolgem in počez. Iona je majhen otok, ki je znan kot zibelka krščanstva na Škotskem. Od otoka Mull je oddaljen dva kilometra. Je mističen otoček s posebno energijo. Morda zaradi belih plaž, turkiznega morja, zelenih hribčkov, divjih cvetov, tišine, miru ... Imaš občutek, kot da se je tukaj ustavil čas. Užival sem na peščenih plažah, nabiral sem školjke in bos čofotal v mrzlem morju.

Iz Obana smo se odpeljali proti Fort Williamu, kjer smo prenočili. Naslednje jutro smo se pohodniško oblečeni odpravili na pohod do slapov Steall falls. Čeprav je bilo mrzlo, je končno posijalo sonce in tako je bila narava še lepša. Na pohodu smo vsi uživali v lepotah Škotskega višavja. Najbolj všeč mi je bilo, ko sem prečkal reko. Hoja po mostu iz treh jeklenih žic je bila pravo adrenalinsko doživetje. Tudi slapovi so nekaj posebnega. Tukaj so snemali film o Harryju Potterju.

Pot smo nadaljevali proti viaduktu Glenfinnan, ki sem ga poznal iz filma o Harryju Potterju. Mogočen viadukt me je spomnil na prizor iz filma. Prav zaradi tega je svetovna atrakcija. Bil sem vesel, da smo si ga ogledali.

Popoldan smo preživeli na morju. S kajaki smo veslali v spremstvu vodnika. Poskusili smo morskotravno, ki izgleda kot rjavi špageti in opazovali tujlune. Prvič sem bil v kajaku in na začetku me je bilo strah, da se bom prevrnil. Drugače pa je bilo zanimivo in naporno.

Prenočili smo v Invernessu, ki je prestolnica Škotskega višavja. V mestu smo obiskali katedralo in grad. Dobro uro vožnje iz Invernessa smo si ogledali pravljичni grad Dunrobin z lepim vrtom in muzejem.

Odpeljali smo se tudi do jezera Loch Ness, ki se razteza od Fort Williama na jugu do Invernessa na severu. Jezero je poznano po pošasti Nessie, ki naj bi prebivala v jezeru. Mnogi domačini trdijo, da so videli pošast. Mi nismo imeli te sreče. V Invernessu smo ostali dve noči.

Peti dan smo si ogledali destilarno Glenfiddich. Poslušali smo zanimivo predavanje in si ogledali proizvodnjo in staranje znanega viskija. V destilarni sta mama in sestra Špela degustirali 5, 10 in 15 let star škotski viski, jaz pa sem poskusil škotsko nacionalno jed Haggis. To je puding iz ovčje drobovine z začimbami, ki ga postrežejo s pire krompirjem. Zanimiv okus, ki mi je bil všeč.

Destilarna Glenfiddich

Pot smo nadaljevali do obmorskega mesta Aberdeen, ki leži ob severovzhodni škotski obali Severnega morja. Obiskali smo pomorski muzej, kjer sem si ogledal tudi naftno vrtno in naftno ploščad. Mesto mi ni bilo všeč, ker je preveč industrijsko.

Sončen dan smo izkoristili za ogled gradu Dunnotar castle, ki me je zelo navdušil. Je grad s filmskim pridihom, ki nas je popeljal v srednji vek. Grad stoji na pečini visoko nad morjem. Obdan je s čudovitimi klifi in peščenimi plažami. Naredil sem kar nekaj krasnih fotografij. Proti večeru smo prispeli v Dundee, kjer smo prespali hotelu.

Naslednji dan smo se odpeljali proti Edinburgu, glavnemu mestu Škotske. Nahaja se na jugovzhodu

države. V mestu je bil festival Fringe in ulice so bile polne umetnikov, obiskovalcev in turistov. Priključili smo se skupini turistov in vodnik nam je povedal veliko zanimivosti o Edinburgu. Govoril je s škotskim naglasom, zato sem ga bolj malo razumel. Stari del mesta mi je bil zelo všeč. Obiskali smo Edinburški grad, se sprehodili po glavni ulici Royal Mile. Edinburg je mesto ulične umetnosti in svetovna prestolnica festivalskega dogajanja. Je tudi mesto trgovin s kašmirjem, kjer smo kupili šale za babici. Tudi zame smo kupili kapucar s škotskim srednjeveškim simbolom. Prenočili smo v starem stanovanju na glavni ulici Royal Mile. Za raziskovanje mesta Edinburg smo imeli premalo časa, zato smo sklenili, da ga ponovno obiščemo.

Aberdeen

Grad Dunnotar castle

Sedmi dan našega potovanja smo se iz Edinburga odpeljali proti Glasgowu. Na poti smo si ogledali kapelo Rosslyn Chapel, kjer so snemali film Da Vincijeva šifra. V kapeli smo poslušali zanimivo predavanje. Rosslyn kapela je prečudovita in vsekakor vredna ogleda. V filmu izgleda večja, dejansko pa je majhna, topla, polna simbolizma in skrivnosti. Kapelo smo si najprej ogledali od zunaj, nato pa smo se precej časa zadržali še v notranjosti. Poslušali smo zanimivo predstavitev o zgodovini kapele in skrivnosti simbolike, ki se nahaja v kapeli. Bilo je zelo zanimivo in poučno.

V Glasgow smo prispeli sedmi dan našega potovanja. Stanovali smo v lepem apartmaju v centru mesta. V dveh dneh smo si ogledali znamenitosti mesta in okolice. Všeč mi je bilo, ko smo večerjali v tipičnem škotskem pubu, v katerem sem pil ingverjevo pivo, ki pa je bilo brezalkoholno.

Naše krožno potovanje po prelepi Škotski se je bližalo h koncu. Škotsko smo raziskovali devet dni in se lastne oči prepričali, da je še lepša kot na fotografijah.

Zadnji dan smo se zjutraj odpeljali do letališča v Glasgowu. Na letališču smo vrnili avto in se polni nepozabnih vtisov vkrcali na letalo ter odleteli proti domu.

Zeleni gozdovi, slikovita hribovja, razgibana pokrajina, mogočna jezera, prijazni ljudje, bogata zgodovina - vse to in še veliko več, je Škotska. Dežela kontrastov in pravljicnih gradov. Dežela, kjer zdaj sije sonce, čez nekaj minut pa že dežuje. Čudovita dežela, ki jo bom ponovno obiskal.

Nejc Stražičar, 9. a

IP MAN

Ip Man

Ip Man je bil vele mojster borilnih veščin, najbolj znan po poučevanju ene od priljubljenih oblik kung fuja, imenovane wing chun. Njegov najbolj znan učenec je bil mojster in ikona kung fuja, Bruce Lee.

Ip Man se je rodil kot Yip Kai Man 1. oktobra 1893 v mestu Foshan na Kitajskem. Bil je tretji od štirih otrok. Izhajal je iz bogate družine, zato je bil deležen dobre izobrazbe. Pri 12 letih se je pričel učiti wing chuna pri učitelju Chan Wah-shunu, ki mu je za učenje zaračunaval precej denarja, saj je mislil, da bo s tem fanta odvrnil od učenja te borilne veščine. Chan je bil Ip Manov učitelj tri leta, vse do svoje smrti.

Ip Man se je s 15 leti preselil v Hong Kong, kjer je obiskoval fakulteto, obenem pa je nadaljeval s treningom borilnih veščin. Nekoč se je mladi Ip vmešal v prepir med policistom in žensko ter z gibi borilnih veščin premagal policista. To je videl tudi moški po imenu Leung Bik, eden največjih mojstrov borilnih veščin, in je kasneje postal njegov učitelj.

Pri 24 letih, ko se je vrnil v rodni Foshan, je bil Ip že dovolj spreten, da je učil wing chuna tudi druge. Lastne šole ni imel, borilnih veščin je v glavnem učil svoje sorodnike in prijatelje. Ip se je pogosto soočil z drugimi mojstri borilnih veščin. Denar za družino je služil kot policist. Bil je poročen s Cheung Wing-sing, s katero je imel dva sinova. Po porazu Kitajske v vojni z Japonsko je izgubil premoženje in je bil prisiljen zapustiti Foshan, saj bi ga zaradi politične opredelitve in njegovega delovanja lahko tamkajšnja oblast zaprla. Drugi razlog za selitev pa sta bili tudi tamkajšnja lakota in revščina. Preselil se je v Hong

Ip Man in Bruce Lee

Kong in sprejel več študentov ter jih učil wing chuna. Njegovi učenci so večinoma bili mladi fantje, ki so se ukvarjali z nasilnimi združbami. Ip je vseeno upal, da jih bo wing chun postavil na pravo pot ter jim izboljšal življenje. Mojster učencev ni učil le borbe, temveč jih je učil tudi skromnosti in prijaznosti, saj se je dobro zavedal, da se borilne veščine ne smejo predati slabim rokam. Svojim učencem je pogosto dajal tudi vzdevke. Eden izmed učencev je bil tudi najstnik Bruce Lee, ki se je začel pri Ipu učiti wing chuna pri 13 letih in sta z Ipom ostala prijatelja vse življenje. Lee se je na treningu z Ipom naučil

»umetnosti ločenosti« ter razvil globoko in temeljno razumevanje kung fuja. Leejeve filozofske ideje o tem, kako naj človek izprazni um in postane brezobličen kot voda, temeljijo na prepričanjih, ki se jih je naučil od Ip Mana.

Ip Chun in Ip Ching

Wing chun je kitajska borilna veščina. Je tradicionalni južnokitajski slog kung fuja, ki temelji na samoobrambi, ki zahteva močne noge in hitro premikanje rok. Za wing chun sta bistvenega pomena meh-koba in sproščeno izvajanje tehnik. Da je wing chun postal priljubljen slog borilnih veščin, ki ga danes učijo že po vsem svetu, je bil zaslužen Ip Man. Ta borilna veščina pa je postala svetovno znana

zahvaljujoč Bruce Leeju, ki je bil prvi igralec, ki je kitajske borilne veščine prinesel v zahodni svet in na filmsko platno. Danes je po vsem svetu na tisoče šol kitajskih borilnih veščin, fotografije Ip Mana pa visijo v vsaki sobi, kjer se izvaja njegov slog wing chuna.

Ip Man je 2. decembra 1972 umrl za rakom grla. Očetovo delo sta nadaljevala njegova sinova Ip Chun in Ip Ching, oba strokovnjaka za borilne veščine. Številni njegovi osebni predmeti so razstavljeni v muzeju v Foshanu. Njegova zapuščina je navdihnila več filmov, med njimi "Legenda se rodi: Ip Man", "Grandmaster" in "Ip Man: Finalni boj." Šest tednov pred svojo smrtjo je prosil sinova in študenta, naj ga posnamejo pri izvajanju wing chuna, posnetek pa je dostopen tudi na youtube.

VIRI:

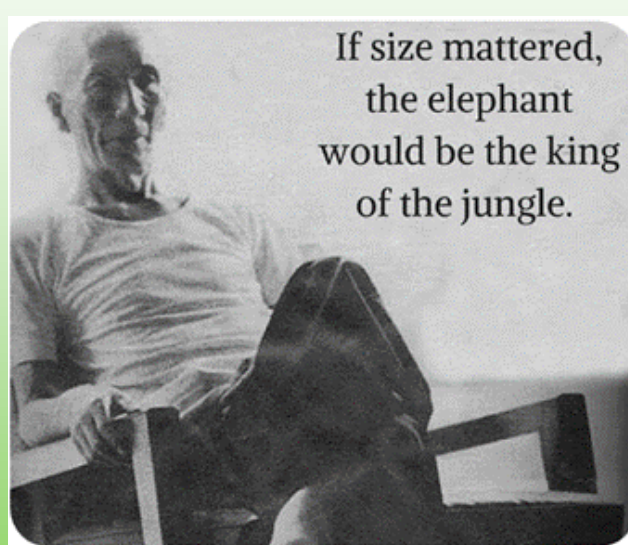
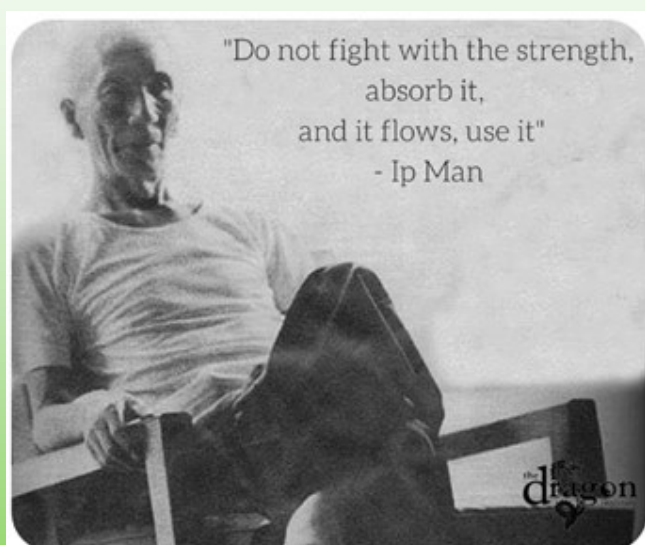
<https://screenrant.com/ip-man-bruce-lee-true-story-real-explained/>

<https://www.biography.com/political-figure/yip-man>

<https://ogpowah.ru/%C5%A1port-in-fitness/150427-mojster-kitajskih-borilnih-ve%C5%A1%C4%8Din-ip-man.html>

<https://sl.celeb-true.com/famous-martial-arts-trainer-known-establishing-first-wing-chun>

Lina Komloš, 7. a

Kratki korona intervju

1. Kako si se počutil/-a, ko si izvedel/-a, da bo potekalo šolanje na daljavo?

Ko sem izvedel, da bo šolanje potekalo na daljavo, sem bil zadovoljen, saj je bilo to takrat nekaj novega in še nisem vedel, kaj to pomeni. Kasneje sem spoznal, da je delo na daljavo kar velik zalogaj.

(Maj Česenj)

Ko sem izvedel, da bo šola na daljavo, nisem bil preveč vesel, ampak čez čas sem se navadil.

(Jakob Gal Petric)

Ko sem izvedela, da bo potekalo šolanje na daljavo, mi sprva ni bilo čisto jasno, kako bo to potekalo, saj si nisem nikoli mislila, da se bo to zgodilo. Po drugi strani sem bila presenečena, hkrati pa vesela.

(Lina Komloš)

Moji občutki so bili mešani, del mene je govoril, da bo dobro, drugi pa, da bo slabše. (Val Robnik)

2. Ali ti je bolj všeč delo v šoli ali delo na daljavo? Zakaj?

Šolanje na daljavo mi ne ustreza, saj si moram delo razporediti sam. Zdi sem mi, da porabim več časa, manjka pa mi tudi razlaga učiteljev v živo in druženje s sošolci. (Maj Česenj)

Ja, šola na daljavo mi je bolj všeč, ker imaš svoj urnik, veš, kdaj boš naredil kakšno stvar.

(Jakob Gal Petric)

Po eni strani mi je bilo bolj všeč delo v šoli, saj imamo tam razlago učiteljev. Sčasoma pa sem se navadila tudi na šolanje na domu, vendar so pri tem še vedno pomanjkljivosti, kot so na primer, da se manj vidimo s prijatelji, po cele dneve gledamo v ekran in smo manj na svežem zraku. (Lina Komloš)

Delo v šoli, ker se lažje osredotočim na delo, če je osebni pristop. (Val Robnik)

3. Kako si v času dela na daljavo razporediš čas? Ali se svojega urnika tudi držiš? Razloži.

Čas si skušam razporediti po dnevnem urniku. Urnika se držim, včasih pa se mi delo pri posameznem predmetu zavleče in takrat se mi celoten urnik podre. (Maj Česenj)

Držim se ga. (Jakob Gal Petric)

V času dela na daljavo se poskušam držati urnika, ki ga vsak teden znova dobimo, vendar pa se mi včasih kaj zavleče in moram delo dokončati kasneje, tudi zvečer. (Lina Komloš)

Za delo prek spletnih učilnic si pogosto razporedim delo, da mi uspe do konca dneva vse rešiti.

(Val Robnik)

4. Kakšna se ti zdijo ocenjevanja na daljavo? Ali se ti zdi, da so se tvoje ocene izboljšale, poslabšale ali so ne glede na to kako poteka šolanje, enake?

Ocenjevanja na daljavo so po mojem mnenju mnogo manj zahtevna. Moje ocene pa so, ne glede na to kako poteka šolanje, enake. (Maj Česenj)

Meni se zdi, da so se poboljšale, saj nimam takega strahu in sem bolj sproščen. (Jakob Gal Petric)

Nimam posebnega mnenja glede ocenjevanja na daljavo. Zdi se mi, da so moje ocene, ne glede na razmere in potek šolanja, ostale enake. (Lina Komloš)

Zelo podobno, večino sprememb nisem opazil. (Val Robnik)

5. Zakaj so ocene po tvojem mnenju pri šolanju na daljavo višje?

Na to vprašanje nimam osebnega mnenja. (Maj Česenj)

Ne vem. (Jakob Gal Petric)

Na splošno menim, da so ocene višje, ker imajo otroci pri ocenjevanju na daljavo več možnosti za razne vrste pomoči. (Lina Komloš)

Več časa imam za učenje, ker tudi hitreje rešujem naloge. (Val Robnik)

6. Kateri način dela ti je bolj pri srcu, delo preko spletnih učilnic ali delo preko videokonference ZOOM? Zakaj?

Bolj mi je pri srcu delo preko videokonference ZOOM, saj mi ustna razlaga učitelja bolj ustreza.

(Maj Česenj)

Prek SU, ker si lahko postavim svoj urnik, kdaj bom kaj naredil. (Jakob Gal Petric)

Meni je najbolj všeč mešano delo, saj pri videokonferenci ZOOM dobim več razlage učiteljev, kar mi ustreza. Pri delu preko spletnih učilnic pa si lahko sama razporedim delo ali delam skupaj s prijatelji.

(Lina Komloš)

Oboje mi je približno enako. Prilagodim se na oba načina dela in nikjer mi ni težje. (Val Robnik)

7. Kateri predmeti so primerni za šolanje na daljavo in kateri ne? Zakaj tako meniš?

Po mojem mnenju so za šolanje na daljavo primerni vsi predmeti, razen tehnike in likovne umetnosti, saj je za ta dva predmeta pomembno predvsem praktično delo, ne pa delo preko računalnika. (Maj Česenj)

Matematika, slovenščina in angleščina niso tako primerni, ker so po mojem mnenju najtežji. (Jakob Gal Petric)

Nobenega predmeta ne bi izpostavila kot bolj ali manj primerne za šolanje na daljavo. Menim pa, da se da večino predmetov prilagoditi delu na daljavo. (Lina Komloš)

Predmeti, kjer pogosto razlagamo v živo, npr. zgodovina, državljanska kultura in etika ter geografija, so bolj primerni na daljavo. (Val Robnik)

8. Kaj počneš v prostem času?

V prostem času rad pojem, gledam televizijo, hodim v hribe, z družino igram družabne igre ... (Maj Česenj)

Ponavadi grem na telefon, gledam televizijo ali se pa pogovarjam z družino. (Jakob Gal Petric)

Pravzaprav veliko prostega časa niti nimam. Drugače pa grem na sprehod, gledam televizijo, se ob priložnosti družim s prijatelji (na daljavo), berem, se igram družabne igre z družino. (Lina Komloš)

Pogosto grem na internet, igram kakšno videoigro, kdaj grem na sprehod. Druženje zunaj ali obiski žal odpadejo. (Val Robnik)

9. Ali meniš, da si imel/-a prostega časa več prej ali zdaj, ko se šolaš na daljavo?

Menim, da imam v času šolanja na daljavo manj prostega časa kot pred tem. (Maj Česenj)

Zdaj ga imam več. (Jakob Gal Petric)

Menim, da sem imela več prostega časa prej, saj zdaj več časa porabim za šolsko delo. (Lina Komloš)

Po navadi imam isto količino prostega časa v šoli in doma. (Val Robnik)

10. Kaj v obdobju COVID-19 najbolj pogrešaš?

V obdobju COVID-19 najbolj pogrešam druženje s sošolci in prijatelji, druženje s širšo družino ter »mir« pred ožjim krogom družine. (Maj Česenj)

Ples, gledališče in mesto brez mask. (Jakob Gal Petric)

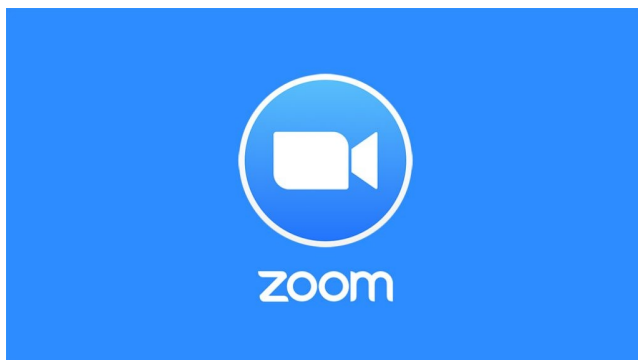
Najbolj pogrešam druženje s prijatelji, različne šolske prireditve, srečanja s sorodniki, potovanja in aktivnosti, ki so zaradi situacije omejene ali nedostopne. (Lina Komloš)

Druženje med odmori in zunaj. (Val Robnik)

ZOOM APLIKACIJA

Teams ali Google Meet, enih izmed večjih igralcev v tej igri. Ampak zelo nepričakovano je za večino neznan aplikacija Zoom kar naenkrat dobila celotnih 300 milijonov uporabnikov na dan, s 90.000 šolami, ki jo dnevno uporablja za učenje na daljavo, vključno z našo. Aplikacijo je izdelal inženirer Eric Yuan

Aplikacija Zoom je ena trenutno najbolj popularnih aplikacij za videokonference v zadnjem letu. Večina ljudi je mislilo, da bi uporabljali aplikacijo Microsoft Teams ali Google Meet, enih izmed večjih igralcev v tej igri. Ampak zelo nepričakovano je za večino neznan aplikacija Zoom kar naenkrat dobila celotnih 300 milijonov uporabnikov na dan, s 90.000 šolami, ki jo dnevno uporablja za učenje na daljavo, vključno z našo. Aplikacijo je izdelal inženirer Eric Yuan 2011. leta, zdaj ima ceno na borzi Nasdaq približno 35 milijard evrov.

Val Robnik, 7. a

MESTO WUHAN

Ko smo lansko šolsko leto zapustili šolske prostore in se začeli izobraževati na daljavo, nam je mesto Wuhan večkrat zvenelo v glavi, saj so vsi mediji poročali, naj bi od tam prišel koronavirus, ki nam je spremenil življenje. Wuhan ali Vuhan je glavno mesto province Hubej v Ljudski republiki Kitajski. V njem živi približno 11 milijonov prebivalcev. Je eno izmed najpomembnejših prometnih in industrijskih središč v notranjosti Kitajske. To vlemesto stoji ob reki Jangce. Zanj je značilna avtomobilska in medicinska industrija. Tu ima tudi sedež pomembno kitajsko podjetje avtomobilov Dongfeng motor. Leta

1957 so zgradili most čez reko Jangce, s katerim so povezali sever in jug Kitajske. Ima pa tudi nekaj znamenitosti, zato ga turisti radi obiščejo.

VIRI: <https://sl.wikipedia.org/wiki/Vuhan>

Korona šport

Vaja plank (deska)

“Plank” se izvaja na trdi podlagi, tako da se upremo na prste na nogah, ki sta v širini bokov in telo dvignemo na komolce, ki so pravokotno poravnani z rameni. V tem položaju poskusimo zdržati čim dlje. Ta vaja pa nam pomaga okrepiti trebušne, hrbtne, ročne in nožne mišice. Plank je znana kot dobra vaja, ker ne potrebujemo nič drugega, kot ravno

podlago in nekaj manj kot dva kvadratna metra prostora.

Maks Redelonghi, 7. a

Predstavil bom tradicionalno in nenavadno kolesarsko dirko Paris-Robauix. Najbolj znana je zaradi tlakovcev, na katerih se peljejo kolesarji, zato je verjetno najbolj zahtevenodnevna dirka. Dolga je skoraj 300 kilometrov in na njej se vsako leto mučijo kolesarji že 135 let!

PARIS-ROBAUX

Zmagovalec dobi pokal, ki ga sestavlja tlakovec.

Vir: Slike: <https://www.kicker.de/paris-roubaix-kniescheibenbruch-bremst-vorjahressieger-gilbert-aus-786088/artikel>

Filip Fürst, 7. b

Zlato kolo ali Vélo d'Or je kolesarska nagrada, ki jo je leta 1992 naredila revija Vélo. Vsako leto je podeljena kolesarju, ki naj bi imel najboljše rezultate čez leto. Leta 2020 je bil Primož Roglič prvi Slovenec, ki je dobil to nagrado.

NBA MED ČASOM KORONAVIRUSA

Med epidemijo koronavirusa je bila liga NBA drugačna. Vse se je začelo 11. marca s pozitivnim covid-19 testom Rudya Goberta. Takrat so vse tekme in ligo prekinili. 17. avgusta pa so ligo nadaljevali.

16 najbolje uvrščenih moštev je ob prekinitvi lige tekmovalo v mehurčku v Orlando. Igralci so morali upoštevati stroga varnostna pravila, se vsak dan testirati za covid-19, z družinami in prijatelji so lahko imeli samo virtualen stik.

V dvorani gledalci niso smeli biti prisotni, zato so na tri strani dvorane namestili več kot petmetrske zaslone in na navidezne tribune razporedili nekaj več kot 300 navijačev, ki so tekme v živo spremljali s pomočjo videokonferenčne storitve Microsoft Teams.

Dve ekipi sta ena proti drugi odigrala sedem tekem, tisto moštvo, ki je od teh sedmih tekem zmagalo več tekem, se je uvrstilo v nadaljevanje končnice. Četrtnine v prvih tekmah so bile zaradi ukrepov skrajšane z dvanajst na deset minut.

Sredi tekem v končnici je prišlo do prekinitve za štiri dni zaradi protesta igralcev proti rasni diskriminaciji po tem, ko je zaradi policijskega nasilja umrl Jacob Blake. Po štirih dneh prekinitve pa so se tekme nadaljevali vse do finala 30. septembra. V finalu sta igrali moštvi Miami Heat in Los Angeles Lakers, zmagala pa je ekipa LA Lakers.

Opcija mehurčka se je izkazala za dobro, zato bodo enako rešitev uporabili tudi v začetku lige v sezoni 2020-2021.

Maks Redelonghi, 7. a

Viri:

<https://siol.net/sportal/kosarka/mehurcek-resna-opcija-tudi-za-naslednjo-sezono-nba-530964>

<https://www.vecer.com/sport/kosarka/zivljenje-zvezdnikov-lige-nba-v-mehurcku-ce-te-ni-na-testiranje-gres-v-karanteno-10201074>

<https://www.slamonline.com/nba/nba-coronavirus-covid-list/>

PRIMOŽ ROGLIČ

Verjetno ga vsi poznate. Je slovenski kolesar v klubu Jumbo Visma in je dvakrat zmagal La Vuelta (dirko po Španiji), bil drugi na Tour de Franceu leta 2020 in prepričljivo vodi na svetovni lestvici kolesarjev posamično. Trenutno živi v Monaku in je sosed svojemu nasprotniku in velikemu prijatelju Tadeju Pogačarju. Njegova verjetno najbolj zanimiva stvar je to, da je iz smučarskih skokov prešel na kolesarjenje. Poleg tega je sin Levu.

Slika: siol.net

Filip Fürst, 7. b

RITMIČNA GIMNASTIKA

Ritmična gimnastika je zvrst športa, ki ga združujeta ples in balet. V ritmični gimnastiki tekmujejo samo ženske, vendar se na Japonskem z njo ukvarjajo tudi moški.

Ritmičarke treniramo in tekmujejo z različnimi rekviziti, kot so žoga, obroč, trak in kiji.

Svetovna prvakinja v ritmični gimnastiki je Margarita Mamun.

Margarita je deklica, ki je leta 2016 osvojila dve zlati medalji na olimpijskih igrah, ko je bila stara 21 let.

Za začetek ritmične gimnastike štejemo začetke štiridesetih let prejšnjega stoletja v Sovjetski zvezi. Mednarodna gimnastična zveza (FIG) je to disciplino uradno priznala šele leta 1961, najprej kot moderno gimnastiko, nato kot ritmično športno gimnastiko in nazadnje kot ritmično gimnastiko.

Leta 1963 se je v Budimpešti odvijalo prvo svetovno prvenstvo za posamezne ritmične gimnastičarke. Leta 1967 v Kopenhagenu na Danskem pa so se predstavile še skupine. Ritmična gimnastika se je prvič pojavila na poletnih olimpijskih igrah leta 1984 v Los Angelesu. Takrat so dekleta tekmovala v posamičnem tekmovalnem in v mnogoboju.

Še dve odlični ritmični gimnastičarki sta Dina in Arina Averina.

Na tekmah morajo ritmičarke nositi drese. Le-ti se prilagajajo barvi njihovega rekvizita.

Viri: https://sl.wikipedia.org/wiki/Ritmi%C4%8Dna_gimnastika

Lina Jovović, 7. c

Žoga, kij, trak in obroč

MOJ LAJF V ČASU KORONE

Ko se je v mesecu marcu letošnjega leta praktično v trenutku ustavilo življenje skorajda v vseh deželah sveta zaradi okužbe z virusom Sars-Covid 19, sem se sesedel in se globoko zamislil.

Zakaj v resnici gre? Zakaj se je virus sploh pojavil? Ali je res smrtno nevaren? Ali lahko zbolim? Ali lahko morda zaradi njega umrejo moji stari starši?

Na vsa ta vprašanja takrat nisem našel odgovorov, so bile pa vsakodnevne novice v vseh medijih naravnost zastrašujoče.

A počasi smo začeli razumevati naravo bolezni in se spopadati z njo. Zaščitne maske so postale naša stvarnost, naši odnosi s soljudmi pa sila odtujeni. Vsak, ki je kihnil ali zakašljajal v tem času, je bil deležen grozečih pogledov in ne malo kletvic.

Potem je končno prišlo poletje in z njim smo se na kratko vrnili v šolo. Zdelo se je, da bomo končno spet lažje zadihali. In smo, a žal le za kratek čas.

Že meseca avgusta pa sem zaslišal svarila staršev, ki so napovedovali, da bo zagotovo življenje s prvimi jesenskimi dnevi zopet zamrlo. Prav kmalu se je žal zgodilo to, česar so se bali.

Življenje se je zopet ustavilo, zopet nosimo maske in zopet smo prekinili stike s soljudmi. Zopet so se zaprta šolska vrata in zopet poteka moje šolsko delo na daljavo. Zdaj tako že mesece ne hodim več v šolo in na šolsko delo na daljavo sem se že popolnoma privadil. Pravzaprav sem ugotovil, da mi takšen način dela zelo ustreza. Mami se šali, da sem očitno bolj akademsko naravnan. Delo si razporedim in poskrbim, da šolske obveznosti opravim dosledno in pravočasno.

Ker sem uvrščen med člane, ki igrajo tenis tako rekoč poklicno, lahko tudi nemoteno treniram in se udeležujem tekmovanj. Ravno ta vikend je bil zame tekmovalno zelo uspešen.

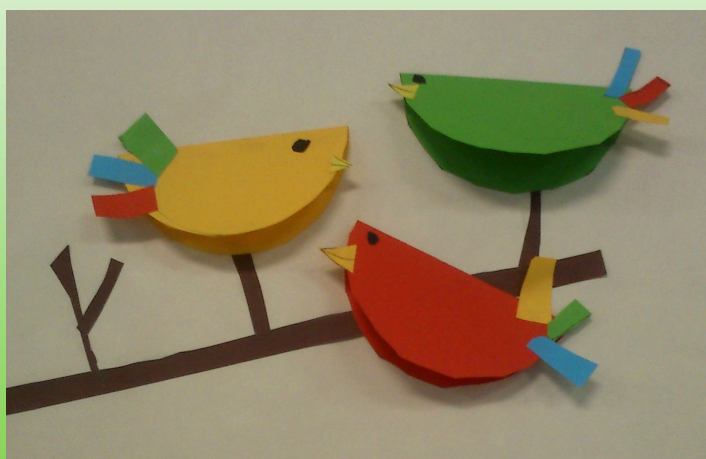
Sicer pa v prostem času berem, si pogledam kakšen dober film in igram tarok.

Lahko rečem, da je moj lajf s korono čisto v redu. Ker sem zbolel tudi sam, vem, kako bolezen poteka, a vem, da je blag potek bolezni »privilegij« le nas mlajših. Vsemu navkljub pa si vendarle želim, da se naša življenja vrnejo v normalo. Želim si, da bomo zopet lahko živeli brez mask, si zrli v oči, si podali roke in se objeli.

Rad bi tudi, da ljudi, ki kihnejo, ne bi več imeli za kriminalce in da končno dobimo cepivo, ki nas bo odrešilo vsega tega.

Čeprav mi je šolsko delo na daljavo pisano na kožo, si vendarle želim, da bi lahko osnovno šolanje zaključil v šoli in da se bom lahko objel in poslovil od sošolcev in učiteljev, s katerimi smo bili sopotniki celih devet let.

Mark Lunder, 9. a

V ČASU KORONE

Skozi življenje nas spremljajo najrazličnejše preizkušnje in mislim, da si nihče ni predstavljal, kako se nam bo življenje spremenilo ob tej veliki preizkušnji, ki smo jo izkusili prav vsi.

Moji dnevi so kar naenkrat postali daljši, s prijatelji se slišimo le še po telefonu in začel sem pogrešati svež zrak. Šole pa prav nič ne pogrešam, saj mi je šolanje doma zelo všeč in rad preživljam svoj dan ob domačih. Ker se šolam doma, si lažje razporedim delo in ga tudi hitreje opravim, po navadi že zjutraj, takoj ko vstanem. Kar pa je slabost tega, da nismo v šoli, je pomanjkanje dodatne razlage in zanimivosti, ki v šoli popestrijo pouk, saj zdaj, ko končam delo, le rečem »kljukica«, naloga opravljena, in moje misli hitro zavijejo drugam, zato si manj stvari zapomnim. Ko končam z nalogami za šolo, se po navadi usedem za računalnik in igram igre ali pa sem na telefonu, kar se v resnici ni spremenilo od časa pred koronavirusom. Kar pa se je spremenilo je to, da si sedaj dejansko zaželim iti ven na zrak. Ko sem pred nekaj dnevi peljal našo psičko na sprehod, se je ta hitro obrnila nazaj proti domu, jaz pa sem si želel, da bi ostala dalj časa na zraku, kar me je res presenetilo. Drugače pa so moji dnevi prežeti z rutino in ne zgodi se veliko zanimivih stvari.

Vem, da je za vse ta preizkušnja morda zelo težka in se težko sprijaznimo s tem, da niti za praznike ne moremo obiskati naših sorodnikov in prijateljev, vendar zdaj lahko le skrbimo za svoje zdravje in zdravje drugih ljudi in mislim, da nam bo kmalu uspelo premagati to preizkušnjo, saj skupaj dosežemo velike stvari.

Jernej Kušej, 9. b

MOJ LAJF V ČASU KORONE

Zagotovo lahko zdaj že vsi rečemo, da se nam je življenje v času tako imenovane korona krize zelo spremenilo. Nekaterim sicer na boljše, vendar mnogim na slabše. Minilo je že leto od pojava novega koronavirusa in v tem času smo zaživel in se navadili na skoraj povsem nov način in potek našega vsakdana.

Največja razlika za vse najstniške šolarje je seveda najbrž delo od doma oziroma šola na daljavo. Sprva smo vsi mislili, da gremo na tako rekoč dodatne počitnice, ki bodo trajale teden ali dva kot smo sprva tudi nameravali. A nato smo se kmalu znašli v večmesečnem šolanju od doma. Zagotovo so bili najtežji tedni prav na začetku, saj smo se vsi spoznavali z novim načinom dela ter je bila vse skupaj tudi velika zmeda. Kmalu pa smo se vsi privadili in vstopili v čisto nov ritem, kot smo ga bili vajeni v preteklosti.

Sama večjih težav pri učenju in šolanju nisem imela, čeprav mi je marsikdaj pri čem zmanjkalo časa in mi je šlo včasih vse skupaj že pošteno šlo na živce. A ko sem se enkrat navadila, sem lažje preživljala dneve, čas sem si zorganizirala in poskušala slediti načrtanim planom. Zame osebno je bila največja slabost ta, da nismo poslušali razlage snovi. Tako smo si marsikaj morali razložiti sami in mislim da, če sem se še jaz težje učila in sledila snovi, pa mi drugače šola ne predstavlja veliko težav, si lahko predstavljam, koliko težav so imeli tisti, ki se že tako ali tako težje učijo in kako je bilo njim oteženo delo. Kljub veliko delu, ki smo ga sprva dobivali resnično preveč, sem največjo prednost našla v tem, da si lahko sama razporejам čas. Tako sem lahko kakšen dan malo dlje spala, najprej naredila naloge za predmete, ki mi grejo dobro in jih razumem ter si nasploh sama razporedila, kaj bom delala kdaj.

Poleg šolanja pa je bila največja sprememba seveda tudi v preživljanju prostega časa ter druženju z vrstniki. Mislim, da je bilo to obdobje za marsikoga, sploh na začetku, ko smo bili v čisti karanteni, najbolj mučno in grozno. Prav zdaj smo v najstniških letih, ko potrebujemo druženje s prijatelji, pogovore in stike, potrebujemo to našo družbo in zato mislim, da nas je večino karantensko obdobje dobesedno ubijalo.

Seveda obstaja veliko možnosti komuniciranja, kar je prišlo še kako prav, a vseeno ni enako kot v živo. Sama sem se skoraj vsak dan po telefonu, facetimeu, zoomu, slišala s prijatelji, zdaj v novem šolskem letu pa se dobivam in hodim ven le s samo manjšim številom isti ljudi, ki so mi najbolj blizu, da sem si ustvarila tako imenovan mehurček, kot ga danes poimenujejo mediji.

Mislim, da ima velik vpliv na zatiranje koronavirusa tudi naša politika, saj bi po mojem mnenju lahko marsikaj storili drugače in boljše. Na politične zadeve se sicer ne spoznam najbolje, zato sem rajši tiho, a vseeno se mi zdi, da bi v določenih situacijah naši politiki ravnali drugače. Seveda pa ni samo naša vlada kriva za nastalo situacijo. Vsak lahko poskrbi, da po najboljših močeh pripomore k zatiranju novega virusa, se drži ukrepov ter čim bolj poskuša upoštevati dana pravila, čeprav se nam včasih ta ne zdijo ravno najpametnejša.

A le tako bomo lahko, upam da, čimprej prišli spet v normalo, življenje, kot smo ga poznali; se ponovno videli v šoli, se dobivali zunaj, obiskali babice in dedke in konec koncev praznovali srečen božič in novo leto brez nezaželenih ukrepov.

In srčno upam, da bo kmalu res tako.

Zala Miklavčič, 9. b

MOJ LAJF V ČASU KORONE

Moje življenje v času korone je dokaj drugačno kot v normalnem v času. Sprva sem mislil, da situacija ne bo trajala več kot en mesec, vendar traja že skoraj eno leto.

Šolanje na daljavo mi je zelo všeč in zelo sem bil vesel, ko sem slišal, da se vračamo na ta način izobraževanja. Največja prednost šolanja na daljavo je definitivno samostojno razporejanje časa. V šoli to ni mogoče, doma pa mi to zelo ustreza. Edina slabost je, da učenci malo težje razumemo snov, saj nam je učitelji ne morejo v živo razložiti. S prijatelji redno ohranjam stike, saj se po dve uri na dan pogovarjamo in skupaj kdaj igramo tudi igrice. Pogrešam pa celodnevno druženje s prijatelji, saj sem zelo družabna oseba. Zahvaljujoč družbenim omrežjem smo konstantno povezani in sem se tudi navadil na ta način druženja. Ker imam doma playstation in zelo rad igram igrice, kot so call of duty, jih večino prostega časa igram. S prijatelji smo na vezi in igramo ter uživamo. Zelo sem bil jezen, ko je vlada rekla, da je druženje prepovedano, saj se zelo rad družim v živo. Povrh tega pa je določena še policijska ura, ki se začne že ob 21. Pogrešam tudi treninge košarke, zato pa doma vsak dan treniram. Ker sem koronavirus že prebolel, to obdobje res ne vpliva močno na mene. Vpliva pa na gospodarstvo in na samostojne podjetnike, ki so zdaj v zelo slabem stanju.

Najbolj sem si zapomnil testiranje za covid, saj sem upal, da ga nisem imel, a so naslednji dan le poslali izvide.

Val Jovanović Vidmar, 9. b

MOJ LAJF V ČASU KORONE

Življenje je polno nepričakovanih zapletov in ovir. Vsak dan se lahko znajdeš pred velikansko goro ali pa se znajdeš na vrhu. Vsak dan se lahko spremeni v najbolj srečnega ali pa v najbolj žalostnega. Vsak dan po tvojih licih tečejo solze. Sreče ali žalosti. Nikoli ne veš. In svet je narejen tako da se lahko v vsaki stvari dokažeš ali pa se potrudiš po najboljših močeh in prideš do uspeha.

Ljudje smo tisti, ki smo na svetu ustvarili neenakosti in predsodke, zdaj pa jih na vse pretege poskušamo odstraniti. Kot je nekoč zapisal Albert Einstein: *Vsak je GENIJ, ampak če sodimo ribo po tem, kako pleza na drevo, bo živela celo življenje v prepričanju, da je neumna.* Ko se je začelo šolanje na daljavo, so se neenakosti in razlike med ljudmi le še povečale. Nekateri nimajo veliko računalniškega znanja in zaradi tega porabijo dvakrat več časa, potem pa delajo za šolo do večera. Nekateri imajo problem s samo-kontrolo in si ne znajo organizirati časa. Raje spijo in igrajo igrice, potem pa se vse nabere in je vsega preveč. Sledijo maili staršem, ki ti naložijo še enkrat več odgovornosti, starši pa te začnejo karati in ti očitajo nedelo. Lahko sem vesela, da imam odlično družino in dovolj veliko željo. Zato postaneš še bolj živčen in na koncu se ti preprosto ne da več. Ker si sam cele dneve. Ker je to, da se moraš sam organizirati, včasih prevelik zalogaj. Ker je vsak dan enak dnevu. Zmanjka ti motivacije. Dwight D. Eisenhower je nekoč rekel: *Motivacija je umetnost pripraviti ljudi, da naredijo, kar želiš, ker si tega sami želijo.* Motivirajo te že narejene naloge, a ko je več nalog, ki jih še moraš narediti, kot si jih že, motivacija do končno izgine. Takrat začneš prelagati stvari in takrat je konec. Nikoli več ne boš delal sproti, če ne boš imel časa, da vse nadoknadiš, ki ga rabiš enkrat več, kot če narediš sproti. Tukaj se pokaže volja in želja človeka po uspehu. In če tega nimaš, boš kaznovan in v bistvu nisi sam kriv. Odvisno je od vzgoje, od tega, kako se odzovejo starši, ko ne narediš naloge in od tega, ali veš, kaj želiš početi v svojem življenju, saj te vodi pogled na cilj.

To obdobje bo prelomno za človeštvo, ker se bo spremenil končni cilj človeštva, spremenile se bodo navade in rutina. Hvaležna sem, ker imam dovolj dobrih prijateljic, s katerimi gremo skozi vse to skupaj. Mislim, da se zdaj še bolj vidi, kdo je pravi prijatelj in kdo te le cele dneve prosi, da mu pošiljaš naloge.

Maša Reberšak, 9. a

MOJ LAJF V ČASU KORONAVIRUSA

Če bi mi nekdo pred enim letom povedal, kakšno leto je pred nami, mu ne bi verjela.

Četudi nas veliko najraje ne bi hotelo verjeti, smo sredi epidemije in se trenutno izobražujemo na daljavo. Če sem iskrena, sem bila ob prvem valu pred poletjem veliko bolj brezskrbna in šolo na daljavo ter samoizolacijo videla kot največ nekajtedensko obdobje, v katerem se bom lahko naspala in se vsaj malo spočila od šole. Najbrž mi ni treba pisati, da sem kmalu spoznala, da temu ne bo tako. Zdaj je obiskovanje spletnih učilnic in zoom klicev postalo rutina. Čeprav je možnost razporejanja časa in nalog med tednom super, je težko najti motivacijo za koncentriranje na šolsko delo, ko lahko preprosto izklopim računalnik in se odpravim na sprehod. Na srečo stikov s prijatelji zaradi družabnih omrežij ni težko ohranjovati, a se že močno veselim sprostitev ukrepov, ko jih bom lahko dejansko videla v živo. Najbolj poleg socialnega življenja pogrešam svoje vožnje na treninge in možnost hoje po mestu, obiskovanja lokalov in nek občutek normalnosti. Najhujša stvar se mi pa zdi neka neskončna rutina, ujeta med štirimi stenami moje sobe in bistveno pomanjkanje dnevnih zanimivih dogodkov. Si pa lahko v tem obdobju vzamem čas zase. Kljub vsemu so peka piškotov, kuhanje, gledanje nadaljevanj, umetnost in ples izvrstni načini preživljanja časa, ko ne sedim za računalniškim zaslonom in delam za šolo. Včasih rada pomislim, kako bom gledala nazaj na to obdobje čez deset, dvajset let ter ali me bodo moji otroci spraševali o tem obdobju, tako kot mi svoje starše sprašujemo o času v Jugoslaviji, ki se nam zdi tako tuj.

A kljub vsemu se veselim, ko bo vsega končno konec in bomo lahko vsi spet šli ven brez mask in brez skrbi.

Ana Vesel, 9. a

MOJ LAJF V ČASU KORONE

Pojavil se je koronavirus. Smo mislili, da je to itak tam na Kitajskem in da ne bo prišlo do nas. Pa je. Sčasoma je postala situacija resna in smo se začeli šolati od doma.

Najprej mi je bilo zabavno, saj je bilo to nekaj novega. Sama sem si lahko organizirala, kdaj bom kaj naredila in več časa sem preživela z družino. Sedaj pa je minilo že skoraj eno leto in spet smo doma. Zjutraj naredim glavne stvari za šolo, ampak potem po kakšni 17. uri se mi ne da več in grem raje delat druge stvari, v katerih uživam. Slikam, pečem, gledam filme, igram na flavto ali pa grem s kom na sprehod. Zdi se mi, da so vse lepe stvari šole, kot so druženje s prijatelji, izginile. In še ravno zdaj, ko smo deveti razred in se z nekaterimi skoraj ne bomo več videli. Pri šolanju na daljavo mi gre trenutno najbolj na živce vreme. Zbudiš se, ko je tema, potem je cel dan megla, ob petih pa je že spet čisto temno. Čisto drugače bi bilo, če bi sijalo sonce ali pa če bi bil sneg. Problem je tudi, da sem cel dan v istem prostoru. Če sem dopoldne delala par ur za šolo, zakaj bi se potem popoldne še učila? Zdi se mi, da če se moraš prestaviti v drugo stavbo, imaš bolj razdeljen dan in je manj verjetnosti, da se ti dopoldanske stvari zavlečejo v popoldne. Najbolj od vsega pogrešam druženje s prijatelji, ne samo na sprehodih, in obiske pri babi. Kakšen dan sem povsem brez volje, saj vem, kaj vse bi se dogajalo, če bi bile razmere normalne. Na primer ravno letos, ko je spet veliko snega, ne moremo iti smučat. Vesela sem, da je bilo vsaj poletje normalno, saj sem bila na morju celo dalj časa kot prejšnja leta. Ne morem si zamišljati, kako osamljene se počutijo nekateri starejši ljudje, ki živijo sami in zdaj ne vidijo skoraj nikogar. Pa tudi nekateri otroci, ki imajo doma težave, zdaj ne morejo ubežati pred njimi v šolo ali pa na kakšen obisk k prijateljem ali sorodnikom.

Zdi se mi, da se bomo po koncu te epidemije vsi ljudje zavedali, kako hvaležni smo lahko za to, da se lahko družimo, potujemo in hodimo na obiske kamorkoli in kadarkoli, brez strahu, da bi koga nevede okužili.

Doroteja Porenta, 9. a

MOJ LAJF V ČASU KORONE

Kot vsi vemo, se je na svetu pojavil novi virus z imenom COVID-19 ali koronavirus. V Sloveniji se je vsem prebivalcem ustavil čas, ampak ko pogledam po celem svetu, opazim, da smo v tej kaši vsi.

Moje življenje se je spremenilo, pri nekaterih pa je zgodba povsem drugačna. Nekateri si ne morejo pridelati kruha, saj so njihove avtopralnice, trgovine, frizerski saloni, podjetja, gostilne zaprte zaradi ukrepov, ki jih je postavila vlada za zaježitev novega koronavirusa. Zelo sem žalostna, ko gledam, kako zanemarjamo starejše ljudi v domovih za ostarele in zdi se mi, da bi se ravno njim bilo zdaj potrebno še kako posvetiti. Rada imam starejše ljudi in mislim, da so ravno oni oblikovali naš planet in skrbeli zanj, da smo mi lahko prišli na čist planet, kjer bomo živeli do konca naših življenj, tako kot oni sami. Zato s težkimi očmi gledam, kako jih zanemarjamo. Naše šolanje od doma se mi zdi manj učinkovito kot v šoli. Ker v šoli si z nekom v stiku, si bolj zbran, poslušáš razlago, predvsem pa si v razredu z ljudmi, ki jih poznaš že od malih nog. Doma pa si osamljen, samo buljiš v računalnik brez sošolcev in motenj okoli tebe, brez učiteljev, ki ti govorijo, da moraš poslušati razlago. Res, zelo pogrešam šolo, čeprav je od mojega doma oddaljena 20 korakov. Kar najbolj pogrešam, pa so moji prijatelji, s katerimi se po navadi slišimo po telefonu in odigramo kakšno igrice, saj so razmere takšne, da se v živo ne moremo srečevati. Pogrešam tudi naše učitelje, ki so nam dan polepšali s svojimi duhovitimi izjavami. Zdaj ko ne morem ven s prijatelji ob prostem času, rada potelovadim, se družim z mojimi bližnjimi, igram karte, predvsem pa v roke vzamem kakšno dobro knjigo. Moj zanimiv dogodek, ki se mi je pripetil v karanteni, pa je, da smo to nedeljo ugotovili, da ima moj stric koronavirus, zato moram vsi ostati doma do božiča. Vsi smo bili zelo žalostni, saj smo imeli načrte za božič, saj bi se takrat lahko videli z našo ožjo družino. Vesel dogodek pa je, da je na svet prišla moja najbolj ljubka sestrična Neja.

Veliko bomo izgubili nedolžnih življenj in prikrajšani bomo pri turizmu in tudi gospodarstvu. Mislim, da bi morali vsi stopiti skupaj in združiti moči ter premagati ta virus, saj vem, da to zmoremo. Vem, da vsi po svetu čutijo enako stisko kot mi in da je to velika prelomnica za človeštvo. Moja misel pa je: *"Najpomembnejše stvari na svetu ne nosijo oznak s ceno, saj jih za nobeno ceno ni mogoče kupiti niti prodati."* (Suzan Orman) **Patricija Andolšek, 9. a**

NE UČIM SE VEČ KOT PREJ, NE ŠOLAM SE VEČ KOT PREJ, NE DRUŽIM SE VEČ KOT PREJ

Šolanje na daljavo je precej spremenilo življenje in način učenja mnogim učencem, med njimi tudi meni.

Učenje se je iz šolskih klopi preselilo na zaslone računalnikov, kar pa je s seboj prineslo negativne in pozitivne posledice.

Stike s prijatelji moram sedaj ohranjati preko klicev, video-klicev in sms sporočil. Pri tem pa pogrešam pristno druženje z resničnim smehom, slišanim v živo in resničnim pogledom in objemom. Saj zato pa imamo prijatelje, da se skupaj z nami smejijo, ko je veselo in da skupaj z nami jočejo, ko je žalostno. Zaradi šolanja na daljavo, ki poteka preko elektronike in prostega časa, ki ga preživim za TV-jem ali računalnikom (da si ogledam najljubšo serijo), sem veliko na elektroniki. Saj vem, da je to slabo, ampak skoraj drugače ne gre. Veliko bolj žalostna pa je misel, da je to najbrž moje zadnje leto, ko bom v razredu z vsemi temi sošolci in sošolkami. 9. razred smo in se bomo zelo kmalu razšli, a naše zadnje skupno leto najbrž ni ravno krepilo naših vezi.

Veliko pozitivnih stvari ni, saj to leto ni ravno najboljše za 9. razred, ki se bo kmalu razšel. Je pa veliko več prostega časa, saj so učitelji veliko bolj prizanesljivi in ker objavljajo naloge za cel teden in jih lahko kaj naredim že prej. Moram pa priznati, da se je moje znanje o uporabi računalnika in računalniške opreme okrepilo.

Lahko bi rekli, da jaz na korona krizo gledam precej pesimistično, a kaj, ko sem taka.

Ana Kavčič, 9. a

MOJ LAJF V ČASU KORONE

Moje življenje v času pandemije koronavirusa se je zelo spremenilo. Ves čas preživljam med štirimi stenami, saj je prepovedano druženje, prehodi med občinami, šola in ostale dejavnosti pa potekajo iz moje sobe na daljavo preko računalnika. Pogrešam prosto gibanje, izlete, druženje s sošolci, prijatelji, širšimi člani družine, pouk in odmore v šoli in še bi lahko našteval. Spoznal sem kako lepo nam je bilo pred pandemijo in kako pomembni vrednoti sta zdravje in svoboda.

Za šolo na daljavo imam vsak dan manj motivacije in energije. Iz dneva v dan skoraj cel dan gledam v zaslon računalnika in se prepričujem, da naredim vsaj nujne naloge. Po mojem mnenju šolanje na daljavo ne ustreza več nikomur, saj je zelo zahtevno ne glede na to, da je sicer lažje pridobiti boljšo oceno, med uro zooma pa lahko tudi kaj popiješ in prigrizneš. Težava je, da čas pred računalnikom beži zelo hitro, sploh kadar igram kakšno računalniško igro, poslušam glasbo in podobno. Tudi s prijatelji se pogosto videvamo in pogovarjamo na daljavo ali pa skupaj rešujemo naloge. Takšno druženje mi je v tem času v posebno veselje, čeprav je bil naš star način druženja v živo veliko bolj zabaven. Pogrešam tudi širšo družino, saj se z njo videvam le še izjemoma, medtem ko bi od ožje družine potreboval oddih, saj smo vsi neprestano doma.

V kolikor najdem kaj prostega časa, rad gledam televizijo, berem in se kot sem že omenil, pogovarjam s prijatelji. Na mojo srečo imam violino, ki me v teh časih sprosti in umiri. Kadar sem slabe volje, mi kaj ne gre ali pa mi je dolgčas, zaigram na violino in se odklopim iz tega sveta.

V tem času me je še posebej vznemiril potres, ki se je zgodil pred novim letom in sem ga doživel prvič. Sedel sem za mizo v kuhinji in kar naenkrat je začela valovati voda v mojem kozarcu. Najprej sem mislil, da sem po nesreči z roko zadel v kozarec, kmalu pa sem opazil, da se trese celo stanovanje. V tistem trenutku sem se skril pod mizo in počakali, da potres mine. Občutil sem neznan strah, ki sem se ga zavedal šele po koncu potresa.

To je bil moj prvi potres, ki se ga bom spominjal še dolgo.

Prepričan sem, da bomo po koncu pandemije potrebovali kar nekaj časa, da se bomo lahko spet navadili na življenje, ki smo ga poznali pred tem. Tega se zelo veselim in upam, da bo to čim prej.

Maj Česenj, 7. a

V ČASU KORONE

Ko se je začela korona, smo se začeli šolati od doma. Hodili smo na video konference in spletne učilnice. Šolanje je postalo težje.

S prijateljicami sem sem opravljala naloge preko Zooma. Tako smo si pomagale. V karanteni smo že zelo dolgo. Zelo pogrešam šolo. Nekaterim je šolanje od doma všeč, nekaterim pa čisto nasprotje. Po navadi se zbudim ob 8.00 in pojem zajtrk, se preoblečem in se priključim na Zoom ali pa začnem reševati naloge v spletni učilnici. Naloge niso težke. Šolo končam približno ob 13.30. Šola na daljavo ima slabe in dobre prednosti. Lahko si prilagodiš šolski urnik, lahko si vzameš več časa za reševanje nalog, imaš več prostega časa, lahko spiš dlje, naloge rešuješ bolj sproščeno itd. Slabosti so, da pogrešaš sošolce, bolj dolgočasno je, težje dobiš razlago, nekateri se ne spoznajo na elektroniko itd.

Ko se pouk konča, grem na kosilo. Po kosilu se grem sprehajati s psom. Nekaj časa se sprehajam in nato odidem domov. Nato pogledam, če je na televiziji kakšen dober film ali rišem. Velikokrat poslušam glasbo ali se prek telefona pogovarjam s prijatelji. Velikokrat mi postane dolgčas, zato preživim čas s prijatelji v kakšnih video igrah. Tam preživim največ svojega časa, čeprav vem, da ne bi smela. Kdaj tudi preberem šolsko snov, da je ne pozabim. Zvečer z družino igram družabne igre ali pa skupaj gledamo film.

Ko grem ven, se dobro zaščitim in upoštevam razdaljo med ljudmi. Zaradi virusa so razne trgovine zaprte, zato grem v trgovino zelo redko. V trgovino skočim samo po hrano in druge obvezne stvari. Poleg virusa me je med karanteno pretresel tudi potres. To je vse še poslabšalo, ampak zdaj je vse v redu. Zaradi karantene nisem uspela preživeti božiča in novega leta tako kot vsako leto zaradi policijske ure, zaprtih trgovin in še drugih ukrepov, vendar sem se zabavala.

Upam, da bomo vsi ostali zavarovani in zdravi v tem času in da se čim prej vrnemo v šolo!

Brina Kraljevič, 7. a

Razsvetljeni absolutizem – Oda znanju 8. a (2020/2021)

Razsvetljenci za svojo vero se borijo.
Znanstvena odkritja se zgodijo.
Crusoe z razumom brodolom je preživel,
z močjo razuma vse skupaj je dojel.
Ko enkrat vse to skupaj stopilo mu je v glavo,
bistvo racionalizma to je postalo,
končno mu je jasno
in živel je krasno.
Moč mišljenja skupaj je sestavil,
saj učitelj v šoli stalno ga je gnjavil.
Ko učitelj vse mu je objasnil,
razsvetlil se je in nikol' ne bo ugasnil.

O ja, jaz sem Isaac Newton "BRO"
Jaz vem, kaj je gravitacija, sem matematik, fizik,
astronom.

Veliko manj preprost sem kot atom.
"YOOO"

Absolutni absolutizem se sliši kokr' vodka,
ampak to ni prav in nisem se ustrašil.
Absolutizem je režim neomejene monarhove
oblasti,
že ko pomislim na to, takoj se mi spi.
Ja, jaz sem Newton, moje je področje fizika
in boljša je kot lizika.
Moje področje je tudi matematika - al' govorite
o gravitaciji,
jaz sem najboljši, ki jo lovi.

Razsvetljeni absolutizem je razum,
uporabi svoj glas - imej pogum.
Ne boj se učbenika, ne v šoli spat.
Znanje je vrednota, ki ti pomaga ponosno stat.

Vsak ima pravico, tudi ti,
enakost naj velja za vse ljudi,
do življenja in svobode, vsi,
Lock, angleški mislec, to trdi.
Lastno pamet nucat' upaj si,
Kant poudarjal je razum vse dni.
Nov izum odkriti želiš si,
znanstvenik bit', ki mu primere ni?

Razsvetljenstvo in tha house, YO YO.
z izdajo enciklopedije dosegli smo vrhunec,
WOW.

V svetu idej bili so filozofi.
Med njimi pa Sousseau in Montesquie, recimo,
joj, kdaj ta zgodovina bo že mimo.

Razsvetljenci so ljudi spodbujali,
da bi z lastno pametjo razmišljali,
leksikon uporabljali,
ne vrgli ga v smeti
in s tem do znanja bi prišli.

Razsvetljeni absolutizem je razum,
uporabi svoj glas - imej pogum.
Ne boj se učbenika, ne v šoli spat.
Znanje je vrednota, ki ti pomaga ponosno stat.

Razsvetljeni absolutizem – Oda znanju 8. b (2020/2021)

V 18. stoletju razsvetljenstvo se je začelo.

Moč mišljenja je nevarna bila,
če si jo v srednjem veku imel, si šel PAPA.
Robinson Crusoe je pristal na otoku,
ko se mu je čoln potopu.
Racionalizem pa se konča,
ko začne se romantika.

In med izobraženci,
strašno pametnimi ljudmi,
eden posebej je zagnan,
Isaac Newton od boga je poslan.
Kot čudežni otrok je bil,
genij, brez meja je bil živ.
Spremenil je svet za vedno,
saj njegovo ime se sliši še danes redno.
Napisal je tri zakone svoje,
ki jih še danes veliko pametnih poje.

Razsvetljeni absolutizem je razum,
uporabi svoj glas - imej pogum.
Ne boj se učbenika, ne v šoli spat.
Znanje je vrednota, ki ti pomaga ponosno stat.

Enakost je pravica,
ki jo imamo vsi.
Svoboda je resnica,
ki jo svak dobi.
Uporabi svoj razum,
da narediš kak izum.
Dva filozofa sta ga vklopila,
da bi skupaj boljši svet naredila.
John Locke je spodbujal svobodo, pravico.
Voltaire je enakost kronal za kraljico.

Enciklopedija razsvetlila je ljudi,
da so začeli verjeti lastni pameti.
Leksikon je bil slovar,
bral ga je takrat vladar.
Kralj postal je razsvetljen.
Zdaj pa prišel je naš refren.

Razsvetljeni absolutizem je razum,
uporabi svoj glas - imej pogum.
Ne boj se učbenika, ne v šoli spat.
Znanje je vrednota, ki ti pomaga ponosno stat.

Zgodba iz domače učilnice: Kdaj se bom lahko rešila zaslona?

Kot jadranski cunami je Evropejce po poletnih počitnicah zalil drugi val epidemije. Komaj smo se v dobrih dveh mesecih odpočili od koronavirusa in od nenehnega poročanja o njegovem širjenju, je spet med nami.

Zaprta v ljubljanskem dvosobnem stanovanju se sprašujem, kakšen bo tokratni scenarij. Pri sosedih kašljajo. Družina iz spodnjega nadstropja se je izselila. Babica iz zgornjega nadstropja posluša Radio Ognjišče. Oči dela v skafandru, mami pa izumlja nove metode za poučevanje prek spleta.

Midve s sestro, obe vestni osnovnošolki, še nikoli nisva imeli toliko časa v rokah pametnega telefona in tablice. Na njunem zaslonu spremljava pouk osnovne, glasbene in plesne šole. Druživa se prek spleta. Vse se dogaja v istem prostoru, nikamor ne grem, čeprav so nam pravkar podaljšali jesenske počitnice. Ali bom postala zapečkarica?

Vedno sem se upirala pregovoru »ljubo doma, kdor ga ima«. Starši so me vozili po svetu in povsod mi je bilo ljubo. Pod toplino doma si ne predstavljam hiše s pečjo. Dom je zame prostor oziroma mesto v družini, ki me lahko pogreje. Toda očiju v skafandru je prevroče, da bi lahko od njega pričakovala še več pozornosti. Mami je vpeta med računalnik in kuhinjo. Kljub temu da od tam prihaja dišča toplina, si želim, da bi skupaj pobegnili iz ljubljanskega stanovanja, ki postaja tesn(obn)o.

Kdaj bodo pri sosedih ozdraveli? Kdaj se bodo v spodnje stanovanje priselili novi najemniki? Kdaj bo babica lahko šla varno in brez maske na sprehod? Kdaj se bom lahko rešila zaslona in spet gledala skozi okno avtodoma?

Nadja Volk, 8. a

Članek je bil objavljen v Časorisu, 17. 12. 2020.

ŽALOST JE OBJELA MOJE SRCE

Žalost je eden najslabših občutkov na svetu. Ko si žalosten, se počutiš, kot da si v nekem temnem tunelu in iščeš svetlobo. Kot da je nekdo ugasnil žarečo luč v tebi. Včasih žalost ostane pri tebi tudi za dalj časa. Takrat pa se počutiš, kot da si v nekem labirintu in ne moreš najti izhoda. Vsi si želimo, da nas žalost ne bi spremljala. A na žalost se je nikoli ne bomo otresli.

Mene je tudi že velikokrat doletela, a en dogodek mi je in bo vedno ostal v glavi. Bil je pozen poletni petkov večer. Ko smo v mednarodni šoli, v kateri sem bila, imeli še zadnji poslovilni ples. Nastopile so še zadnje pesmi in vsi smo vedeli, da je sedaj čas, da se poslovimo. V teh štirinajstih dneh sem sklenila veliko prijateljstev. Zato se mi je bilo posloviti zelo težko. Spoznala sem tako veliko izjemnih ljudi, da še pomislila nisem, da se bomo na koncu morali posloviti. Objela sem vse moje prijatelje in se od njih poslovila. Občutek sem imela, kot da je nekdo odtrgal del mojega srca. Hotela sem ostati tam za vedno, ampak nisem mogla. Ko smo se poslovili, smo vsi še zadnjič odšli v svoje sobe in se pripravili na odhod domov, katerega smo imeli že naslednji dan.

Ta dogodek mi je dal pogled na svet v drugi perspektivi. Še dandanes razmišljam in si postavljam različna vprašanja. A moje glavno vprašanje je, če so tudi oni uživali tako kot jaz. Ugotovila pa sem tudi, da ima vsaka stvar enkrat konec. Ta konec je lahko vesel ali žalosten. Res, da je bil moj konec žalosten, a vseeno sem vesela, da sem ga doživela.

Lana Dujič, 7. c

Nik Ban Koselj, 7. a

ŠOLA OD DOMA

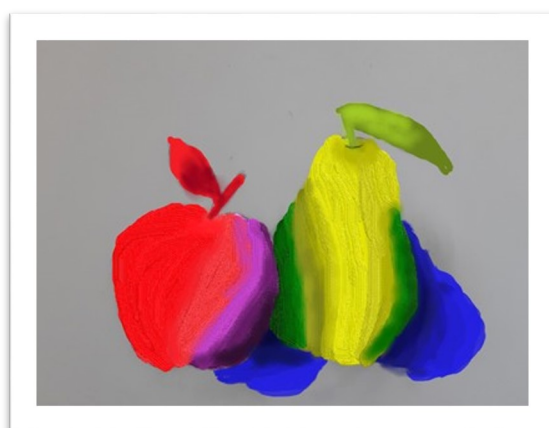
Ljudje pravijo,
da je šola od doma kot navadna šola.
Vendar jaz vam povem,
da kar v navadno raje grem.

Ko zjutraj vstanem,
si oblačila nadanem.
Ko začnem jesti zajtrk,
da bi se malo sprostil,
me že mami okrega,
zakaj še nisem nič naredil.

Pogledam v računalnik
in zagledam, kaj vse sem zamudil.
V paniko sem planil
in se do konca spotil.

Ko sem končno končal
in se malo odpočil,
sem novi mail od učitelja Bojana dobil.
Za končano nalogo
me pohvalil je lepo.

Vendar pozabil sem na spreganje v dvojini.
In ko mislil sem, da prost sem že,
se vse znova začne.

SMUTI

V 30. letih prejšnjega stoletja so se na zahodni obali ZDA prvič pojavili smutijem (angl. *smoothie*) podobni napitki. Narejeni so bili iz drobno zmletega svežega sadja, sadnega soka in ledu, nekateri pa so vsebovali tudi zmleto zmrznjeno mleko. Ti zdravi napitki so bili sprva priljubljeni zgolj pri ljubiteljih zdrave in presne prehrane, vzpon pa so doživeli v 80. letih, ko se je med Američani povečalo zanimanje za zdravo življenje. Takrat so postali moderni tudi smutiji. Najdemo jih na trgovskih policah, v kavarnah in slaščičarnah. V posebnih lokalih pa smutije pripravljajo kar pred očmi gostov.

SMUTI IZ GOZDNIH SADEŽEV IN AVOKADA

Sestavine za 2 osebi

0,5	zrelega avokada
125 g	zamrznjenih gozdnih sadežev
325 ml	mandljevega mleka
2 žlički	medu
1 žlica	mletih lanenih semen

Lina Komloš, 7. a

POSTOPEK

Avokadovo meso odstranimo iz lupine in ga narežemo na koščke, ki jih stresemo v električni mešalnik. Pri-lijemo mandljevo mleko, dodamo med, lanena semena in gozdne sadeže. Sestavine mešamo tako dolgo, da dobimo gladek in gost napitek.

Viri:

<https://okusno.je/zdravo/cas-je-za-smuti.html>

<https://okusno.je/recept/smoothie-iz-gozdnih-sadezev-in-avokada>

TORTILJA SENDVIČ

Trend, ki se je na spletu razširil kot virus, je tortilja sendvič. Priprava tega sendviča je bila prvič objavljena na tiktoku. Naredi pa se ga tako:

Na spodnji polovici tortilje naredimo rez do sredine. V mislih nato tortiljo razdelimo na štiri kvadrante in vsako četrtinko obložimo s poljubno sestavino. Nato to tortiljo previdno prepogibamo v smeri urinega kazalca. Ko imamo tortiljo zloženo v trikotni obliki, jo damo v opekač in počakamo, da se stranici sendviča zapečeta.

Recept: <https://okusno.je/triki-in-nasveti/tortilla-sendvic-in-drugi-kuharski-triki-ki-so-obnoreli-tiktok.html>

Slika: <https://www.citylife.si/gourmet/tiktok-trend-enostavno-pripravljena-tortilja>

Maks Redelonghi, 7. a

TIK TOK

Družabno omrežje TikTok je leta 2016 ustvarilo podjetje ByteDance v Pekingu na Kitajskem. Leta 2018 se je združilo z aplikacijo Musical.ly in postalo popularno tudi v Sloveniji. Trenutno beležijo več kot 150 milijonov uporabnikov te aplikacije po celem svetu.

TikTok je med najstniki zelo priljubljeno družabno omrežje. Deluje preko mobilne aplikacije, ki si jo lahko naložimo na tablico ali mobilni telefon. S samim prenosom aplikacije si lahko ogledujemo videoposnetke. Veliko več možnosti pa nam ponuja, če si ustvarimo svoj profil. V tem primeru si lahko poleg videoposnetkov ogledujemo prenose v živo, sledimo drugim, všečkamo in komentiramo ter shranjujemo in delimo videoposnetke. Omogočeno nam je tudi snemanje in objavljane kratkih posnetkov do 60 sekund ter njihovo urejanje in dodajanje posebnih učinkov, kot so: pospešitev, upočasnitev, predvajanje v obratni smeri, zvočni učinki, glasbena podlaga, itd. Videoposnetke je mogoče posneti v enem kadru ali sestaviti več kadrov skupaj. Večina uporabnikov ustvarja videoposnetke, na katerih pojejo in plešejo na glasbo znanih ustvarjalcev, pri čemer je omogočena tudi izvedba dueta dveh uporabnikov, ki si sledita. Sicer pa TikTok omogoča tudi ustvarjanje posnetkov, ki niso povezani z glasbo, kot so na primer: komični prizori in različni drugi izzivi. Videoposnetke uporabniki objavljajo in jih delijo z drugimi. Kot uporabniki se v TikTok lahko prijavimo s telefonsko številko, e-poštnim naslovom, Facebookom, Twitterjem, Google računom ali Instagramom.

Aplikacija zahteva, da so uporabniki stari vsaj 13 let in da imajo mlajši od 18 let dovoljenje staršev ali skrbnikov. Poleg tega je zelo pomembno, da se pred uporabo dobro seznanimo z možnostmi nastavitve zasebnosti ter vsemi pozitivnimi in negativnimi lastnostmi, ki jih prinaša aplikacija TikTok. Aplikacija spodbuja naše kreativno izražanje in nam omogoča komunikacijo z drugimi uporabniki. Pri objavljanju posnetkov moramo biti previdni, saj iz ozadja uporabniki lahko pridobijo neželjene informacije, kot so naša lokacija, premoženje in podobno. Komentari pod videoposnetki so lahko prijetni ali žaljivi, saj vsakdo lahko napiše in objavi karkoli, vključno z nasilnimi in neprimernimi vsebinami, kar lahko vodi tudi v nadlegovanje. Naše videoposnetke lahko vsakdo tudi shrani in objavi na drugih družabnih omrežjih ali spletnih straneh, kot je YouTube, kar pomeni, da avtor videoposnetka nima nadzora nad objavami izven te aplikacije. Vedeti moramo, da je uporabnike mogoče tudi blokirati in prijaviti neprimerne vsebine.

VIRI:

<https://www.varniinternet.si/blog/170-je-tiktok-varna-aplikacija>

<https://safe.si/nasveti/druzabna-omrezja/tik-tok>

Maj Česenj, 7. a

VODA

Zjutraj sem iz napačne flaše malo cuknil. Pa je bila voda, namesto šnopsa. Skoraj sem se še usral, sem že mislil, da nimam vonja in okusa.

ČEBELE

Zdaj vem, kako se počutijo čebele: cele dneve »zum, zum«... #delonadomu #zoom

VČASIH

Včasih smo bili kar divji... jedli smo torto, potem ko je kdo pihal po njej.

HAVAJI

Letos bo prvič, da ne bom mogla letovati na Havajih zaradi koronavirusa. Do zdaj nisem mogla zaradi denarja.

Zaščitna maska

Prodajam zaščitno masko, belo z gumico. Maska je vrhunska, med epidemijo smo jo nosili trije, pa noben se ni okužil!

JAKNA WOLT

Ugodno prodam jakno in dostavno torbo Wolt. Primerno za izhode po 21. uri.

SPODNJICE

Priporočilo dneva: Spodnjice niso obvezne, so pa priporočljive. Vaš NIJZ.

PASMA

Sem vprašala policista, če lahko plišatega psa sprehajam po 21. uri? Pa je rekel, da lahko, ker pasma ni važna.

VIRUS

Ste slišali vic o virusu? Ni važno, ne želim ga širiti naokrog.

Leto 2000: Do leta 2020 bomo imeli leteče avtomobile.
Leto 2020: Še letala ne letijo.

16 let

Spet se počutim kot pri 16-ih. Spet imam dolge lase, bencin je poceni, a nikamor ne smem.

NAKUP 2019

Največja bedarija, ki si jo lahko kupil v 2019, je bila vinjeta in planer za 2020.

NOVO LETO

Letos me še nihče ni vprašal, kje bom za novo leto...

VRTEC

Berem mail vrtca. Ni čisto jasno, ali gredo otroci v ponedeljek v vrtec ali na fronto.

MORJE

Mene zanima, a bodo tudi morje razkuževali za vsakim turistom?

Knjige

Punčka poseda barbike na polico s knjigami. Mednje postavi knjige. Mama: "Kaj pa delajo te barbike na polici?"

Hči: "To je pevski zbor."

Mama: "Aha, razumem. Zakaj so pa te knjige vmes?"

Hči: "Ja mami, koronavirus je, ne smejo imet stikov!"

Sanitarije

"Stranke bodo morale sanitarije uporabljati posamično..." To je pa nekaj novega, ker doslej smo jih vedno obiskovali skupinsko.

Pripravila: Maks Redelonghi, 7. a
in Filip Fürst, 7. b

k O n s

Realnost je drugačna

Ne morem dihati

Rasizem

naj bi umoril

policija

Intenzivno

zastruje

Kje so mladi

delo na daljavo

Virus

Nihče ni varen,

Bodo bolnišnice zdržale?

Mrtvih že 387 milijonov ljudi

Cepiti se ali ne cepiti se?

L a ži

Kako pravilno
pojesti burek

SVIT
TILEN
URBAN
NEJC